

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

**Bruselj, 30. marec 2026
(OR. en)**

**2023/0112(COD)
LEX 2507**

PE-CONS 17/26

**EF 73
ECOFIN 341
CODEC 446
ECB**

**DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA O SPREMEMBI
DIREKTIVE 2014/59/EU V ZVEZI Z UKREPI ZA ZGODNJE POSREDOVANJE, POGOJI
ZA REŠEVANJE IN FINANCIRANJEM UKREPOV ZA REŠEVANJE TER DIREKTIVE
2014/24/EU V ZVEZI S STORITVAMI VREDNOTENJA V POSTOPKU REŠEVANJA**

DIREKTIVA (EU) 2026/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 30. marca 2026

**o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje,
pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje
ter Direktive 2014/24/EU v zvezi s storitvami vrednotenja v postopku reševanja**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 307, 31.8.2023, str. 19.

² UL C 349, 29.9.2023, str. 161.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2024 (UL C, C/2025/3753, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3753/oj>) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 5. marca 2026 (še ni objavljeno v Uradnem listu). Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2026 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Okvir Unije za reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij (v nadaljnjem besedilu: institucije) je bil vzpostavljen po svetovni finančni krizi 2008–2009 in na podlagi Ključnih lastnosti učinkovitih shem za reševanje finančnih institucij („*Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions*“), ki jih je Odbor za finančno stabilnost prvič objavil v oktobru 2011. Okvir Unije za reševanje je sestavljen iz Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴ in Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta⁵. Oba zakonodajna akta se uporabljata za institucije in za druge subjekte, ki spadajo v področje uporabe navedene direktive ali navedene uredbe (v nadaljnjem besedilu: subjekti). Cilj okvira Unije za reševanje je na urejen način obravnavati propade institucij in subjektov z ohranjanjem njihovih kritičnih funkcij in preprečevanjem groženj za finančno stabilnost, ob hkratni zaščiti vlagateljev in javnih sredstev. Poleg tega je namen okvira Unije za reševanje spodbuditi razvoj notranjega bančnega trga z vzpostavitvijo usklajene ureditve za koordinirano reševanje čezmejnih kriz ter s preprečevanjem težav v zvezi z izkrivljanjem konkurence in tveganj neenake obravnave.

⁴ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

⁵ Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

- (2) Okvir Unije za reševanje več let po začetku izvajanja nekaterih od teh ciljev ne dosega tako, kot je bilo predvideno. Čeprav so institucije in subjekti dosegli znaten napredek pri rešljivosti in so temu namenili znatna sredstva, zlasti s povečanjem sposobnosti pokrivanja izgub in dokapitalizacije ter financiranjem shem za financiranje reševanja, se okvir Unije za reševanje redko uporablja. Propadi nekaterih manjših in srednje velikih institucij in subjektov se namesto tega običajno rešujejo z neusklajenimi nacionalnimi ukrepi. Namesto varnostnih mrež, ki jih financira sektor, na primer shem za financiranje reševanja, se še vedno uporablja davkoplačevalski denar. Zdi se, da to stanje izhaja iz neustreznih spodbud. Te neustrezne spodbude so posledica medsebojnega učinkovanja okvira Unije za reševanje in nacionalnih pravil, pri čemer organi za reševanje pri izvajanju ocene javnega interesa svoje široke diskrecijske pravice ne uveljavljajo vedno na način, ki bi odražal nameravano uporabo okvira Unije za reševanje.

Hkrati se okvir Unije za reševanje ni veliko uporabljal zaradi tveganja, da bi morali vlagatelji institucij, ki se financirajo z vlogami, kriti izgube, da bi imele te institucije pri reševanju, zlasti če ni drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, dostop do zunanjega financiranja. In končno, ker so zunaj postopkov reševanja pravila o dostopu do financiranja manj stroga kot znotraj teh postopkov, je bila uporaba okvira Unije za reševanje manj zaželeno kot druge rešitve, ki pogosto vključujejo uporabo davkoplačevalskega denarja namesto lastnih sredstev institucij oziroma subjektov ali varnostnih mrež, ki jih financira sektor. To pa ustvarja tveganja razdrobljenosti, tveganja neoptimalnih izidov pri upravljanju propadov institucij in subjektov, zlasti manjših in srednje velikih institucij in subjektov, ter oportunitetne stroške zaradi neporabljenih finančnih sredstev. Zato je treba poskrbeti za učinkovitejšo in doslednejšo uporabo okvira Unije za reševanje ter zagotoviti, da se lahko uporablja, kadar koli je to v javnem interesu, tudi za nekatere manjše in srednje velike institucije, ki se financirajo predvsem z vlogami in nimajo dovolj drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov.

- (3) Eden od glavnih ciljev pregleda Direktive 2014/59/EU je bolje zaščititi davkoplačevalski denar, tako da se zagotovi, da se lahko okvir za reševanje uporablja, kadar koli je to potrebno. Uporabo davkoplačevalskega denarja bi bilo treba z uvedbo revidiranega okvira znatno zmanjšati, da se zagotovi pogostejša in učinkovitejša uporaba varnostnih mrež, ki jih financira sektor, vključno s shemami za financiranje reševanja.
- (4) Intenzivnost in raven podrobnosti načrtovanja reševanja, potrebnega v zvezi s podrejenimi družbami, ki niso bile opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, se razlikujeta glede na velikost zadevnih institucij in subjektov, njihov profil tveganja, njihovo vlogo pri opravljanju kritičnih funkcij, njihova glavna poslovna področja, njihov pomen za neprekinjeno delovanje skupine po reševanju in strategijo reševanja skupine ter glede na pomen podrejene družbe v državi članici, v kateri ima sedež, vključno z njenim potencialnim sistemskim pomenom in njenim morebitnim učinkom na razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku. Organi za reševanje bi zato morali imeti možnost, da te dejavnike upoštevajo pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s takimi podrejenimi družbami, in po potrebi uporabijo sorazmeren pristop.

- (5) Institucija ali subjekt, ki je v postopku prenehanja na podlagi nacionalnega prava, potem ko je bilo ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadel, in je organ za reševanje sklenil, da njegovo reševanje ni v javnem interesu, bo na koncu izstopil s trga. V takih primerih načrt za reševanje te institucije ali subjekta ni več potreben, ne glede na to, ali je pristojni organ tej instituciji ali subjektu že odvzel dovoljenje. Enako velja za preostali del institucije v postopku reševanja po prenosu sredstev, pravic in obveznosti v okviru strategije s prenosom. Zato je primerno določiti, da v takih primerih sprejetje načrtov reševanja ni potrebno.
- (6) Postopek, po katerem subjekti, ki so del skupine, organom za reševanje predložijo informacije za pripravo načrta reševanja, bi bilo treba uskladiti s postopkom iz Direktive 2014/59/EU za predložitev informacij zaradi spremljanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (MREL), da se preprečijo nepotrebni stroški in kompleksnost.

- (7) Organi za reševanje se trenutno lahko odločijo prepovedati nekatere razdelitve, kadar institucija ali subjekt – ne glede na to, ali je subjekt v postopku reševanja ali ne – ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar se obravnava skupaj z MREL. Vendar se lahko v nekaterih primerih zahteva, da institucija ali subjekt izpolni MREL na drugačni podlagi od tiste, na kateri mora izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku. To ustvarja negotovost glede pogojev, pod katerimi se izvajajo pooblastila za prepoved razdelitev, ki jih imajo organi za reševanje, in izračunava maksimalni znesek za razdelitev, povezan z MREL. Zato bi bilo treba določiti, da bi morali organi za reševanje v teh primerih izvajati pooblastilo za prepoved nekaterih razdelitev na podlagi ocenjene zahteve po skupnem blažilniku, ki izhaja iz metodologije, določene v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 45c(4) Direktive 2014/59/EU. Za zagotovitev preglednosti in pravne varnosti bi morali organi za reševanje ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku sporočiti instituciji ali subjektu, ki bi jo nato moral javno objaviti.

- (8) Ukrepi za zgodnje posredovanje so bili uvedeni, da bi pristojnim organom omogočili, da ustavijo slabšanje finančnega in gospodarskega položaja institucije ali subjekta ter, kolikor je mogoče, zmanjšajo tveganje morebitnega reševanja in njegov učinek. Vendar so bili ukrepi za zgodnje posredovanje zaradi pomanjkanja gotovosti glede sprožilcev za njihovo uporabo in delnega prekrivanja z nadzorniškimi ukrepi redko uporabljeni. Pogoje za uporabo teh ukrepov za zgodnje posredovanje bi bilo zato treba poenostaviti in podrobneje opredeliti. Za odpravo negotovosti glede pogojev in časovnega okvira za razrešitev upravljalnega organa institucije ali subjekta in imenovanje začasnih upraviteljev bi bilo treba te ukrepe izrecno opredeliti kot ukrepe za zgodnje posredovanje, za njihovo uporabo pa bi morali veljati isti sprožilci. Pod določenimi pogoji je lahko postopno prenehanje dejavnosti stroškovno učinkovita rešitev, ki instituciji ali subjektu s šibkim poslovnim modelom olajša izstop s trga, s tem pa prepreči njegovo dolgotrajno upadanje, ki nazadnje privede do njegovega propada.

Pristojni organi bi morali imeti pooblastilo za zgodnje posredovanje, da bi zahtevali predložitev načrta, ki bi se izvedel v primeru prostovoljnega prenehanja dejavnosti institucije ali subjekta, odločitev o izvajanju takega načrta pa bi bila prepuščena zadevni instituciji ali subjektu. Zahtevati bi bilo treba, da pristojni organi pri uporabi pooblastil za zgodnje posredovanje ustrezne ukrepe za obravnavanje specifičnega primera izberejo v skladu z načelom sorazmernosti. Da bi pristojni organi lahko upoštevali tveganja izgube ugleda ali tveganja, povezana s pranjem denarja ali informacijsko in komunikacijsko tehnologijo, bi morali pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje ocenjevati ne le na podlagi kvantitativnih kazalnikov, kot so kapitalske ali likvidnostne zahteve, raven finančnega vzvoda, nedonosna posojila ali koncentracija izpostavljenosti, temveč tudi na podlagi kvalitativnih sprožilcev. Postopek odločanja v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje bi moral omogočati njihovo hitro preučitev in po potrebi njihovo uporabo, da bi se preprečilo nadaljnje poslabšanje položaja institucije ali subjekta.

- (9) Za povečanje pravne varnosti bi bilo treba črtati ukrepe za zgodnje posredovanje iz Direktive 2014/59/EU, ki se prekrivajo z obstoječimi pooblastili na podlagi bonitetnega okvira iz direktiv 2013/36/EU⁶ in (EU) 2019/2034⁷ Evropskega parlamenta in Sveta. Poleg tega je treba zagotoviti, da se organi za reševanje lahko pripravijo na morebitno reševanje institucije ali subjekta. Zato bi moral pristojni organ organe za reševanje dovolj zgodaj obvestiti o poslabšanju položaja institucije ali subjekta, organi za reševanje pa bi morali imeti potrebna pooblastila za izvajanje pripravljanih ukrepov. Pomembno je, da za omogočanje čim hitrejšega odziva organov za reševanje na poslabšanje položaja institucije ali subjekta predhodna uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje ne bi smela biti pogoj za to, da organi za reševanje uredijo trženje institucije ali subjekta ali zahtevajo informacije za posodobitev načrta reševanja in pripravo vrednotenja.

⁶ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁷ Direktiva (EU) 2019/2034 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnem nadzoru investicijskih podjetij ter o spremembi direktiv 2002/87/ES, 2009/65/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/59/EU in 2014/65/EU (UL L 314, 5.12.2019, str. 64, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/2034/oj>).

Pri trženju institucije, ki je članica institucionalne sheme za zaščito vlog (IPS), bi moral organ za reševanje upoštevati ukrepe, ki bi lahko bili v okviru IPS sprejeti pred reševanjem, da bi se preprečilo pomembno tveganje, da bo institucija propadla ali da bo verjetno propadla. Za zagotovitev doslednega, usklajenega, učinkovitega in pravočasnega odziva na poslabšanje položaja institucije ali subjekta ter za ustrezno pripravo na morebitno reševanje je treba okrepiti sodelovanje in usklajevanje med pristojnimi organi in organi za reševanje. Takoj ko institucija ali subjekt izpolni pogoje za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje, bi morali pristojni organi in organi za reševanje okrepiti izmenjavo informacij, vključno z začasnimi informacijami, ter skupaj spremljati položaj institucije ali subjekta.

- (10) Zagotoviti je treba pravočasno ukrepanje in zgodnje usklajevanje med pristojnim organom in organom za reševanje, kadar institucija ali subjekt še vedno deluje, vendar obstaja pomembno tveganje, da bi lahko propadel. Zato bi moral pristojni organ o takem tveganju čim prej uradno obvestiti organ za reševanje. To uradno obvestilo bi moralo vsebovati razloge za oceno pristojnega organa in neizčrpen pregled alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzorniških ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje, ki so na voljo za preprečitev propada institucije ali subjekta v razumnem časovnem okviru. Tako zgodnje uradno obveščanje ne vpliva na morebitne alternativne ukrepe zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru IPS, ki bi preprečili propad ali verjetni propad institucije ali subjekta v razumnem časovnem okviru, niti ne posega v postopke za ugotavljanje, ali so izpolnjeni pogoji za reševanje. Predhodno uradno obvestilo pristojnega organa organu za reševanje o pomembnem tveganju, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, ali iztek določenega časovnega okvira za izvedbo ukrepov, s katerimi naj bi obravnavali to pomembno tveganje, ne bi smel biti pogoj za naknadno ugotovitev, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, niti sicer nujno pomeniti takšne ugotovitve.

Poleg tega mora organ za reševanje, če se pozneje oceni, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, in če ni alternativnih rešitev za preprečitev takega propada v razumnem časovnem okviru, sprejeti odločitev o tem, ali bo sprejel ukrep za reševanje. V takem primeru je lahko pravočasnost odločitve, da se za institucijo ali subjekt uporabi ukrep za reševanje, bistvenega pomena za uspešno izvajanje strategije reševanja, zlasti ker lahko zgodnje posredovanje v instituciji ali subjektu prispeva k zagotavljanju zadostnih ravni sposobnosti pokrivanja izgub in likvidnosti za izvajanje te strategije. Zato je primerno, da se organu za reševanje omogoči, da v tesnem sodelovanju s pristojnim organom oceni, kaj je razumen časovni okvir za izvedbo alternativnih ukrepov za preprečitev propada institucije ali subjekta. Za zagotovitev pravočasnega izida in da bi se organ za reševanje lahko ustrezno pripravil na morebitno reševanje institucije ali subjekta, bi se morala organ za reševanje in pristojni organ redno sestajati, organ za reševanje pa bi se moral o pogostosti teh sestankov odločiti ob upoštevanju okoliščin primera.

- (11) Okvir za reševanje naj bi se lahko uporabljal za katero koli institucijo ali subjekt, ne glede na njegovo velikost in poslovni model, če instrumenti, ki so na voljo po nacionalnem pravu, niso ustrezni za obvladovanje njegovega propada. Vendar je treba nekatere cilje okvira podrobneje opredeliti, da se poveča usklajenost in spodbudi konvergenca. Z zagotovitvijo kontinuitete kritičnih funkcij, ki je eden od ciljev reševanja, naj bi zaščitili finančno stabilnost in realno gospodarstvo. Zato je treba zagotoviti, da se opravljanje kritičnih funkcij ne preneha. Zlasti je treba pojasniti, da bi morali imeti organi za reševanje glede na posebne okoliščine možnost skleniti, da se nekatere funkcije institucije ali subjekta štejejo za kritične, tudi če bi njihovo prenehanje povzročilo motnje finančne stabilnosti ali storitev, ki so ključne za realno gospodarstvo le na regionalni ravni. Organi za reševanje morajo v zvezi s prejemanjem vlog ustrezno pozornost nameniti tveganju izgube zaupanja vlagateljev, ki so imetniki vlog, ki niso zajete v Direktivi 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁸. Javna sredstva bi bilo treba zaščititi tako, da se čim bolj zmanjša odvisnost od izredne javnofinančne pomoči, zlasti kadar se ta zagotavlja iz proračuna države članice. Zaščititi je treba tudi vlagatelje, ki so zajeti v Direktivi 2014/49/EU, vlagatelje, ki so zajeti v Direktivi 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁹, ter kapital in sredstva strank.

⁸ Direktiva 2014/49/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o sistemih jamstva za vloge (UL L 173, 12.6.2014, str. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

⁹ Direktiva 97/9/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. marca 1997 o odškodninskih shemah za vlagatelje (UL L 84, 26.3.1997, str. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1997/9/oj>).

- (12) V fazi načrtovanja reševanja bi morali organi za reševanje pri odločanju, ali naj se institucija nameni za reševanje, dejstvo, da zanjo veljajo poenostavljene obveze, na splošno razumeti kot kazalnik, da njeno reševanje v primeru propada ne bi bilo v javnem interesu. Nasprotno pa bi lahko dejstvo, da za institucijo ne veljajo poenostavljene obveze, nakazovalo, da bi bilo njeno reševanje v primeru propada v javnem interesu.

- (13) Prenehanje subjekta po običajnem insolvenčnem postopku bi lahko v nekaterih primerih ogrozilo finančno stabilnost in prekinilo opravljanje kritičnih funkcij. To bi se recimo lahko zgodilo, kadar bi zaradi insolventnosti verjetno nastale izgube na pomembnem deležu vlog ali znatne težave pri neprekinjenem dostopanju do vlog in kadar bi lahko te izgube ali težave po mnenju organa za reševanje znatno vplivale na opravljanje kritičnih funkcij, finančno stabilnost prek širjenja negativnih vplivov ali realno gospodarstvo. V takih primerih je zelo verjetno, da bi bilo v javnem interesu, da se institucija ali subjekt vključi v postopek reševanja, ne pa da se zagotovi njegovo prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku. Ocena, ali je reševanje institucije ali subjekta v javnem interesu, bi morala v največji možni meri odražati tudi razliko med financiranjem, zagotovljenim prek varnostnih mrež, ki jih financira sektor, tj. shem za financiranje reševanja ali sistemov jamstva za vloge, na eni strani in financiranjem, ki ga države članice zagotovijo iz davkoplačevalskega denarja, na drugi strani. Tako financiranje, ki ga zagotovijo države članice, pomeni večjo nevarnost moralnega tveganja in manjšo spodbudo za tržno disciplino. Zato bi morali organi za reševanje pri ocenjevanju cilja, da se čim bolj zmanjša odvisnost od izredne javnofinančne pomoči, prednost dajati financiranju iz shem za financiranje reševanja ali sistemov jamstva za vloge, ne pa financiranju z enakim zneskom sredstev iz proračuna držav članic.

- (14) Pri izvajanju ocene javnega interesa bi organi za reševanje morali oceniti, ali bi bil s prenehanjem propadajoče institucije ali subjekta po običajnem insolvenčnem postopku ogrožen kateri od ciljev reševanja. Ne bi smelo šteti, da je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa, če prenehanje propadajoče institucije ali subjekta po običajnem insolvenčnem postopku ne ogroža nobenega od ciljev reševanja. Če je po oceni organa za reševanje v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku ogrožen vsaj en cilj reševanja, bi moral biti rezultat ocene javnega interesa negativen samo, če bi bili s prenehanjem propadajoče institucije ali subjekta po običajnem insolvenčnem postopku cilji reševanja doseženi ne le v enakem obsegu kot z reševanjem, temveč učinkoviteje.
- (15) Kadar se propadajoča institucija ali subjekt ne vključi v postopek reševanja, bi moral prenehati skladno s postopki, ki so na voljo po nacionalnem pravu. Takšni postopki se lahko med državami članicami zelo razlikujejo. Čeprav je primerno, da se omogoči zadostna prožnost za uporabo obstoječih nacionalnih postopkov, bi bilo treba pojasniti nekatere vidike za zagotovitev, da zadevne institucije ali subjekti izstopijo s trga.

- (16) Zagotoviti bi bilo treba, da pristojni organ ali organ za reševanje v zvezi z institucijo ali subjektom, za katerega je ugotovljeno, da propada ali bo verjetno propadel, a ni vključen v postopek reševanja, začne ali zahteva začetek postopka na podlagi nacionalnega prava za njegovo prenehanje. Kadar je na podlagi nacionalnega prava na voljo prostovoljno prenehanje institucije ali subjekta na podlagi odločitve delničarjev, bi morala taka možnost ostati na voljo, zadevni organ pa bi moral biti pooblaščen, da zahteva začetek takega postopka. Vendar bi bilo treba zagotoviti, da zadevni nacionalni organ, če se delničarji ne odzovejo hitro, ukrepa.
- (17) Določiti bi bilo treba tudi, da je končni izid postopkov prenehanja prenehanje bančnih dejavnosti, zaradi česar propadajoča institucija ali subjekt izstopi s trga. Glede na uporabljeno nacionalno pravo je ta izid mogoče doseči na različne načine. Med temi so lahko prodaja institucije ali subjekta ali njegovih delov, prodaja določenih sredstev ali obveznosti ali postopno prenehanje, vključno s plačili in prejemanjem vlog, z namenom postopne prodaje njihovih sredstev za izplačilo prizadetih upnikov. Za prenehanje bančnih dejavnosti je med drugim lahko potrebna tudi omejitev izdaje novih obveznosti za kritje izključno tistih potreb po refinanciranju, ki izhajajo iz obstoječih sredstev, tako da se zapadlost obveznosti ne podaljša. Za večjo predvidljivost postopkov bi bilo treba ta izid doseči v razumnem časovnem okviru.

- (18) Pristojni organi bi morali biti pooblašчени, da instituciji ali subjektu odvzamejo dovoljenje zgolj na podlagi dejstva, da propada ali bo verjetno propadel, a ni vključen v postopek reševanja. Pristojni organi bi morali imeti možnost, da odvzamejo dovoljenje za podporo cilju prenehanja institucije ali subjekta v skladu z nacionalnim pravom, zlasti v primerih, ko postopkov, razpoložljivih po nacionalnem pravu, ni mogoče začeti v trenutku, ko se ugotovi, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, vključno s primeri, ko glede na bilanco stanja še ni insolventen. Da se poleg tega zagotovi, da je mogoče doseči cilj prenehanja institucije ali subjekta, bi morale države članice poskrbeti, da je med možnimi pogoji za začetek vsaj enega od postopkov, ki so na voljo po nacionalnem pravu in se uporabljajo za institucije ali subjekte, ki propadajo ali bodo verjetno propadli, a niso vključeni v postopek reševanja, tudi odvzem dovoljenja s strani pristojnega organa.

- (19) Glede na izkušnje, pridobljene pri izvajanju Uredbe (EU) št. 806/2014 ter direktiv 2014/49/EU in 2014/59/EU, je treba podrobneje opredeliti pogoje, pod katerimi se lahko izjemoma odobrijo previdnostni ukrepi, ki se štejejo za izredno javnofinančno pomoč. Zagotoviti bi bilo treba, da se previdnostni ukrepi sprejmejo dovolj zgodaj. Poleg tega se lahko ukrepi za zagotavljanje pomoči za oslabljena sredstva, vključno z nosilci upravljanja sredstev ali shemami jamstva za sredstva, izkažejo za uspešne in učinkovite pri odpravljanju vzrokov za morebitne finančne težave, s katerimi se soočajo institucije in subjekti, ter preprečevanju njihovega propada, zato bi lahko predstavljali ustrezne previdnostne ukrepe. Zato bi bilo treba določiti, da so lahko previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljena sredstva.

- (20) Da bi ohranili tržno disciplino, zaščitili javna sredstva in preprečili izkrivljanje konkurence, bi morali previdnostni ukrepi ostati izjema in se uporabljati le za obravnavanje resnih motenj na trgu in za ohranjanje finančne stabilnosti, zlasti v primeru sistemske krize. Poleg tega se previdnostni ukrepi ne bi smeli uporabljati za obravnavanje nastalih ali verjetnih izgub. Najzanesljivejši instrument za količinsko opredelitev nastalih ali verjetnih izgub je pregled kakovosti sredstev, ki ga opravijo Evropska centralna banka (ECB), Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰, ali pristojni nacionalni organi. Pristojni organi bi morali tak pregled ali po potrebi inšpekcijske preglede na kraju samem uporabiti za količinsko opredelitev nastalih ali verjetnih izgub, kadar se lahko tak pregled ali taki inšpekcijski pregledi izvedejo v razumnem časovnem okviru. Kadar to ni mogoče, bi morali pristojni organi, po potrebi na podlagi bilance stanja institucije ali subjekta – pod pogojem, da je ta skladna z veljavnimi računovodskimi pravili in standardi, kot jih potrди neodvisni zunanji revizor –, čim bolj zanesljivo količinsko opredeliti nastale ali verjetne izgube, kolikor dopuščajo trenutne okoliščine.

¹⁰ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

Ocena, ali je institucija ali subjekt solventen, za namene podpornih ukrepov v obliki preventivne dokapitalizacije in državnih jamstev za novoizdane obveznosti, bi morala temeljiti na oceni, usmerjeni v prihodnost, o tem, ali lahko institucija ali subjekt izpolnjuje kapitalske zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013¹¹ ali Uredbe (EU) 2019/2033¹² Evropskega parlamenta in Sveta ter dodatno kapitalsko zahtevo iz Direktive 2013/36/EU ali (EU) 2019/2034.

¹¹ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

¹² Uredba (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L 314, 5.12.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2033/oj>).

- (21) Cilj preventivne dokapitalizacije je podpreti institucije in subjekte, sposobne uspešnega poslovanja, za katere je bilo ugotovljeno, da bodo v bližnji prihodnosti verjetno naleteli načasne težave, in preprečiti, da bi se njihov položaj še poslabšal. Da se javne subvencije ne bi dodeljevale podjetjem, ki so že nedobičkonosna, se previdnostni ukrepi v obliki pridobitve kapitalskih instrumentov ali drugih kapitalskih instrumentov ali ukrepov za oslajljena sredstva ne bi smeli odobriti v znesku, ki presega znesek, potreben za kritje kapitalskih primanjkljajev, določenih v neugodnem scenariju stresnega testa ali enakovrednega preizkusa. Za zagotovitev, da javno financiranje na koncu preneha, bi morali biti tudi ti previdnostni ukrepi časovno omejeni in vsebovati jasn časovni okvir za prenehanje (v nadaljnjem besedilu: strategija za izstop iz podpornega ukrepa). Stalni instrumenti, vključno z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom, bi se morali uporabljati le v izjemnih okoliščinah, zanje pa bi morale veljati nekatere količinske omejitve, saj zaradi svoje narave niso primerni za izpolnjevanje pogoja, da so začasni. Pristojni organi bi morali od institucij in subjektov, ki ne izpolnjujejo pogojev strategije za izstop iz podpornega ukrepa, zahtevati enkraten načrt popravnih ukrepov. Za zagotovitev, da institucije in subjekti, za katere se izkaže, da niso sposobni uspešnega poslovanja, izstopijo s trga, bi moral zadevni organ ugotoviti, ali institucija oziroma subjekt propada ali bo verjetno propadel, kadar pristojni organ ni zadovoljen z načrtom popravnih ukrepov ali kadar institucija ali subjekt ne izpolnjuje načrta popravnih ukrepov.

- (22) Previdnostni ukrepi bi morali biti omejeni na znesek, ki bi ga institucija ali subjekt potreboval za ohranitev solventnosti v primeru neugodnega scenarija stresnega testa ali enakovrednega preizkusa. V primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljena sredstva bi morala imeti institucija ali subjekt prejemnik možnost, da dodeljeni znesek uporabi za kritje izgub iz prenesenih sredstev ali v kombinaciji s pridobitvijo kapitalskih instrumentov, če skupni znesek ugotovljenega primanjkljaja ni presežen. Zagotoviti je treba tudi, da so previdnostni ukrepi v obliki ukrepov za oslabljena sredstva skladni z obstoječimi pravili o državni pomoči in dobrimi praksami, da se z njimi ponovno vzpostavi dolgoročna sposobnost uspešnega poslovanja institucije ali subjekta, da je državna pomoč omejena na najmanjšo potrebno in da se prepreči izkrivljanje konkurence. Zato bi morali zadevni organi v primeru previdnostnih ukrepov v obliki ukrepov za oslabljena sredstva upoštevati posebne smernice, vključno z načrtom Komisije za ustanovitev nacionalnih družb za upravljanje in sporočilom Komisije z dne 16. decembra 2020 o reševanju vprašanja nedonosnih posojil po pandemiji COVID-19. Za previdnostne ukrepe v obliki ukrepov za oslabljena sredstva bi moral vedno veljati prevladujoči pogoj, da sočasni. Pričakuje se, da bodo javna jamstva, odobrena za določeno obdobje v zvezi z oslabljenimi sredstvi zadevne institucije ali subjekta, zagotovila boljše izpolnjevanje takega pogoja kot pa prenositi takih sredstev na javno podprt subjekt.

- (23) Da bi zajeli pomembne kršitve bonitetnih zahtev, je treba podrobneje določiti pogoje za ugotavljanje, ali holdingi propadajo ali bodo verjetno propadli. Kršitev teh zahtev s strani holdinga bi morala biti pomembna, kadar sta vrsta in obseg take kršitve primerljiva s kršitvijo, ki bi, če bi jo storila kreditna institucija, upravičila odvzem dovoljenja s strani pristojnega organa v skladu s členom 18 Direktive 2013/36/EU.
- (24) Države članice imajo lahko po nacionalnem pravu pooblastila za začasno ustavitev obveznosti plačila ali izročitve, ki lahko vključujejo upravičene vloge. Kadar začasna ustavitev obveznosti plačila ali izročitve ni neposredno povezana s finančnim položajem kreditne institucije, vloge morda niso nerazpoložljive za namene Direktive 2014/49/EU. Zato vlagatelji morda dlje časa ne morejo dostopati do svojih vlog. Da bi ohranili zaupanje vlagateljev in kredibilnost bančnega sektorja ter obvarovali finančno stabilnost, bi morale države članice zagotoviti, da imajo vlagatelji dostop do ustreznega dnevnega zneska iz svojih vlog, zlasti za kritje življenjskih stroškov, če bi bile njihove vloge nedostopne zaradi začasne ustavitve plačil iz drugih razlogov, ki ne vodijo do izplačila vlagateljem. Tak postopek bi moral ostati izjema, države članice pa bi morale zagotoviti, da imajo vlagatelji dostop do ustreznih dnevnih zneskov.

- (25) Za povečanje pravne varnosti in glede na morebiten pomen obveznosti, ki izhajajo iz prihodnjih negotovih dogodkov, vključno z izidom sodnega postopka, ki v času reševanja še ni zaključen, je treba določiti obravnavo teh obveznosti za namene uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Organi za reševanje bi morali razlikovati med obveznostmi, ki temeljijo na sedanjih obvezah, izhajajočih iz preteklih dogodkov, in ki bodo povzročile izgubo, vendar je njihov čas zapadlosti ali znesek negotov, in obveznostmi, ki bi lahko nastale v prihodnosti, vendar ne bi povzročile izgube, ali ki bi lahko v prihodnosti nastale le, če bi nastopil negotov dogodek.
- (26) Prav tako bi bilo treba določiti, da se obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, kadar temeljijo na sedanjih obvezah, izhajajočih iz preteklih dogodkov, in ki bodo povzročile izgubo, obravnavajo enako kot druge obveznosti. Za take obveznosti bi morale biti mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, razen če izpolnjujejo eno od posebnih meril za izključitev iz področja uporabe tega instrumenta. Glede na njihovo morebitno pomembnost pri reševanju in zaradi jamčenja gotovosti pri uporabi instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov bi bilo treba določiti, da so del obveznosti, za katere je mogoče uporabiti ta instrument, in da se zato zanje lahko uporablja ta instrument. Za zagotovitev, da se instrument za reševanje s sredstvi upnikov učinkovito uporabi za obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, bi moral biti organ za reševanje pooblaščen, da glavnico, dolgovano v zvezi s takimi obveznostmi, zmanjša, tudi na nič, in te obveznosti konvertira v delnice ali druge lastniške instrumente. Vendar lahko zmanjšanje ali konverzija začne učinkovati le, če in ko se obveznost z negotovim časom zapadlosti ali zneskom dokončno določi v smislu časa zapadlosti in zneska.

- (27) Zagotoviti je treba, da obveznost, ki bi lahko nastala v prihodnosti zaradi negotovega dogodka, ali obveznost z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, temelječa na sedanji obvezi, v času reševanja ne zmanjša učinkovitosti strategije reševanja in zlasti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov. Za doseg tega cilja bi moral cenilec pri vrednotenju za namene reševanja oceniti take obveznosti in po svojih najboljših sposobnostih količinsko opredeliti njihovo potencialno vrednost. Za zagotovitev, da lahko institucija ali subjekt po postopku reševanja ustrezno dolgo ohrani zadostno zaupanje trga, bi moral cenilec to potencialno vrednost upoštevati pri določitvi zneska, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, da se ponovno vzpostavijo kapitalski količniki institucije v postopku reševanja. Zlasti bi moral organ za reševanje svoja pooblastila za konverzijo uporabiti za obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v obsegu, ki je potreben za zagotovitev, da dokapitalizacija institucije v postopku reševanja zadostuje za kritje morebitnih izgub, ki bi jih lahko povzročila obveznost, ki bi lahko nastala v prihodnosti zaradi negotovega dogodka ali ki temelji na sedanji obvezi, a je njen čas zapadlosti ali znesek negotov. Organ za reševanje bi moral pri ocenjevanju zneska, ki ga je treba odpisati ali konvertirati, skrbno upoštevati učinek potencialne izgube na institucijo v postopku reševanja na podlagi več dejavnikov, vključno z verjetnostjo, da se bo dogodek uresničil, časovnim okvirom za njegovo uresničitev in zneskom obveznosti.

- (28) V nekaterih okoliščinah lahko organi za reševanje po tem, ko shema za financiranje reševanja zagotovi prispevek v višini največ 5 % celotnih obveznosti institucije ali subjekta, vključno s kapitalom, uporabijo dodatne vire financiranja za nadaljnjo podporo svojemu ukrepu za reševanje. Jasneje bi bilo treba določiti, v katerih okoliščinah bi lahko shema za financiranje reševanja zagotovila dodatno podporo, kadar so bile v celoti odpisane ali konvertirane vse obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, pri čemer te obveznosti niso upravičene vloge, imajo nižjo prednostno razvrstitev kot nekrite vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij in niso diskrecijsko izključene iz reševanja s sredstvi upnikov.

- (29) Vloge, ki izpolnjujejo pogoje, da se štejejo za kvalificirane obveznosti, se lahko uporabijo za izpolnjevanje MREL. Glede na posebno naravo vlog ter njihov vpliv v realnem gospodarstvu in pri ohranjanju zaupanja v bančni sistem bi za njihovo vključitev v obseg obveznosti, ki se uporabljajo za izpolnjevanje MREL, vendarle morale veljati strožje zahteve, saj bi morali biti viri, primerni za MREL, v celoti uporabni za kritje izgub in prispevanje k dokapitalizaciji kreditne institucije v primeru njenega propada. Prvič, skladno z veljavnimi pravili ne bi smelo biti mogoče, da bi vloge, ki se uporabljajo za MREL, imele fizične osebe ali mikro, mala in srednja podjetja. Drugič, pojasniti bi bilo treba, da vloge, ki lastniku dajejo pravico do predčasnega povračila, ne morejo biti primerne za MREL, tudi v primerih, ko je v skladu s pogodbenimi določbami za predčasno povračilo predvideno plačilo kazni. Tretjič, da bi zagotovili preglednost in čim bolj zmanjšali tveganja neustreznega plasiranja takih vlog, bi se morale zadevne pogodbene določbe izrecno sklicevati na namero kreditne institucije, da te vloge uporabi za namen izpolnjevanja MREL, ter na dejstvo, da se te vloge ne štejejo za upravičene vloge in zato v primeru nerazpoložljivosti noben njihov del ne bo izplačan s strani sistema jamstva za vloge. Četrto, uporaba vlog v okviru MREL praviloma ne bi smela biti dovoljena, razen če so organi za reševanje predhodno odobrili njihovo vključitev v vire, primerne za MREL, na podlagi ocene, da takih vlog v primeru reševanja ne bi bilo treba zaščititi pred kritjem izgub in da zaradi njih ne bi nastala bistvena ovira za rešljivost. Organi za reševanje bi morali imeti možnost, da na splošno odobrijo uporabo vlog za izpolnjevanje MREL za vsak subjekt v postopku reševanja brez individualne ocene posamezne vloge ter vključitev vlog za izpolnjevanje MREL omejijo na fiksne zneske. Čeprav so strukturirane vloge obveznosti z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, se prav tako lahko štejejo za kvalificirane obveznosti kreditne institucije, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji.

- (30) Da bi preprečili učinke izrazitega naglega padca, je za obstoječe vloge, ki se štejejo za kvalificirane obveznosti, treba uporabiti predhodna pravila. Za vloge, prejete pred ... [24 mesecev in en dan od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi], bi bilo treba opustiti nova merila primernosti. Uporaba predhodnih pravil bi se morala končati ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

- (31) Z uredbama (EU) 2019/876¹³ in (EU) 2019/877¹⁴ Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktivo (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵ je bil v pravo Unije uveden mednarodni „dokument o pogojih za skupno sposobnost pokrivanja izgub (TLAC) („*Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet*)“, ki ga je Odbor za finančno stabilnost objavil 9. novembra 2015 (v nadaljnjem besedilu: standard TLAC), za globalne sistemsko pomembne banke, ki se v pravo Unije imenujejo globalne sistemsko pomembne institucije (GSPI). Uredba (EU) 2019/877 in Direktiva (EU) 2019/879 sta prav tako spremenili MREL iz Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014. Določbe o MREL iz Direktive 2014/59/EU je treba uskladiti z izvajanjem standarda TLAC za GSPI v zvezi z nekaterimi obveznostmi, ki bi se lahko uporabile za izpolnitev dela MREL, ki bi ga bilo treba izpolniti s kapitalom in drugimi podrejenimi obveznostmi. Zlasti bi bilo treba obveznosti, ki so uvrščene *pari passu* nekaterim izključenim obveznostim, vključiti v kapital in podrejene kvalificirane instrumente subjektov v postopku reševanja, kadar znesek teh izključenih obveznosti v bilanci stanja subjekta v postopku reševanja ne presega 5 % zneska njegovega kapitala in kvalificiranih obveznosti in iz te vključitve ne bi smela izhajati tveganja, povezana z načelom „noben upnik ne sme biti na slabšem“.

¹³ Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjetij, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 150, 7.6.2019, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/876/oj>).

¹⁴ Uredba (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L 150, 7.6.2019, str. 226, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/877/oj>).

¹⁵ Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L 150, 7.6.2019, str. 296, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2019/879/oj>).

- (32) Pri nekaterih subjektih v postopku reševanja prednostna strategija reševanja, določena v načrtu reševanja ali načrtu reševanja skupine, temelji predvsem na prenosu poslovanja institucije v postopku reševanja na zasebnega kupca ali premostitveno institucijo. V takih primerih bi lahko zahtevali, da sistem jamstva za vloge prispeva k ukrepu za reševanje, po možnosti za zagotovitev zaščite nekaterih vlog, ki jih ne krije. Za čim manjše moralno tveganje bi bilo torej treba določiti, da MREL za subjekt v postopku reševanja ne bi smela biti pod določenimi pragovi, kadar bi načrt reševanja predvideval uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije in izstop zadevnega subjekta s trga. Kadar z uporabo pravil za kalibracijo MREL dobimo znesek, ki presega te pragove, bi moral prevladati ta višji znesek. Ti pragovi se ne bi smeli uporabljati za MREL, določeno za subjekte v postopku reševanja, katerih prednostna strategija reševanja vključuje uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov za namene dokapitalizacije zadevnega subjekta v obsegu, ki zadostuje, da se ponovno vzpostavi njegova zmožnost nadaljnjega izvajanja dejavnosti, za katere ima dovoljenje, tudi kadar prednostna strategija reševanja predvideva uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje, pri čemer se slednji uporabljajo dopolnilno.

- (33) Direktiva 2014/59/EU ne vključuje namenskih pravil o prehodnih ureditvah in vmesnih ciljnih ravneh za izpolnjevanje MREL po letu 2024. Vendar obstajajo primeri, v katerih ne bi smeli takoj zahtevati, da institucije ali subjekti izpolnijo višjo MREL, ki jo določi organ za reševanje, vključno s tistimi primeri, v katerih je zvišanje MREL posledica bistvenih sprememb institucije ali subjekta, na primer zaradi združitvev ali prevzemov, ali sprememb prednostne strategije reševanja. Zlasti kadar se v prednostni strategiji reševanja namesto prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku uporabi ukrep za reševanje, institucija ali subjekt morda ne bo mogel takoj v celoti izpolniti MREL, kot jo je določil organ za reševanje. Zato bi bilo treba organe za reševanje pooblastiti, da določijo ustrezna prehodna obdobja za izpolnjevanje MREL. Poleg tega bi morali biti organi za reševanje pooblaščen, da za take institucije ali subjekte določijo zavezujoče vmesne ciljne ravni in na ta način zagotovijo, da te institucije ali subjekti ustrezno kopičijo vire, primerne za MREL. Da bi se zaščitila legitimna pričakovanja, nova pravila ne bi smela vplivati na prehodna obdobja, ki so jih organi za reševanje predhodno določili na podlagi pravil, ki so se uporabljala na zadevni datum.

- (34) Od institucij in subjektov se zahteva, da v sporazume ali instrumente, ki ustvarjajo obveznosti, ki jih urejajo zakonodaje tretjih držav, vključijo pogodbeno priznanje učinkov instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov, razen kadar to s pravnega ali drugega vidika ni izvedljivo. Vendar so izkušnje, pridobljene pri uporabi okvira za reševanje, pokazale, da so zahteve po tovrstnih pogojih o pogodbenem priznanju reševanja s sredstvi upnikov ter postopek za uradno obveščanje o neizvedljivosti vključitve teh pogojev in za ocenjevanje takšne neizvedljivosti preveč splošni, zapleteni in obremenjujoči, da bi se uresničil cilj zagotavljanja rešljivosti institucij, za katere bi lahko veljali ukrepi za reševanje. Zato je primerno, da se obseg uporabe te zahteve omeji na kapitalske instrumente in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, s čimer se izključijo zlasti pogodbe, ki ustvarjajo obveznosti, ki bi lahko nastale v prihodnosti zaradi negotovega dogodka. Poleg tega bi bilo treba pri obsegu institucij in subjektov, za katere velja ta zahteva, upoštevati strategijo, predvideno v načrtu reševanja. Zato se od subjektov za likvidacijo in podrejenih družb subjektov v postopku reševanja, ki same niso subjekti v postopku reševanja, ne bi smelo zahtevati, da v svoje pogodbe vključijo pogoj o priznanju reševanja s sredstvi upnikov, razen če to od njih zahteva organ za reševanje. In končno, čeprav ni treba prilagoditi razlogov, zaradi katerih se institucije in subjekti sklicujejo na neizvedljivost vključitve pogoja za priznanje reševanja s sredstvi upnikov v njihove pogodbe, bi morali postopek, po katerem institucije in subjekti o takih primerih poročajo organu za reševanje, poenostaviti in vključiti v letno poročanje za namene načrtovanja reševanja.

- (35) Da bi olajšali načrtovanje reševanja, ocenjevanje rešljivosti in izvajanje pooblastila za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost ter spodbujali izmenjavo informacij, bi moral imeti organ za reševanje institucije s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah možnost, da ustanovi kolegij za reševanje in mu predseduje.
- (36) Ker je lahko za izvedbo ocene javnega interesa potrebno in sorazmerno, da se zagotovijo informacije, ki zadevajo skupno število strank, za katere je institucija ali subjekt edini ali glavni bančni partner, in ki jih hranijo centralizirani avtomatizirani mehanizmi, vzpostavljeni na podlagi Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶, bi morali imeti organi za reševanje možnost, da te informacije prejmejo za vsak primer posebej. Prav tako bi bilo treba točno določiti, kdaj organi za reševanje posredno dostopajo do informacij.

¹⁶ Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).

- (37) Okvir za reševanje in okvir o zlorabi trga vplivata drug na drugega. Čeprav bi se lahko ukrepi, sprejeti pri reševanju ali pri pripravi reševanja, šteli za notranje informacije na podlagi Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷, lahko njihovo predčasno razkritje ogrozi postopek reševanja. Kadar so taki ukrepi vmesni koraki v podaljšanem postopku, se po Uredbi (EU) št. 596/2014 ne zahteva takojšnje razkritje. V drugih primerih lahko institucije ali subjekti za rešitev tega vprašanja ukrepajo tako, da razkritje notranjih informacij javnosti odložijo na podlagi člena 17(4) ali (5) navedene uredbe. Vendar pa v času reševanja ali v času priprav na reševanje morda ni vedno pravih spodbud, da bi lahko institucija ali subjekt v postopku reševanja dal pobudo za tako odložitev. Da bi se temu izognili, bi morali biti organi za reševanje pooblaščen, da zahtevajo, naj institucija ali subjekt zagotovi zaupnost notranjih informacij o pripravi na reševanje in o postopku reševanja ali odpisu in konverziji, če je to po njihovem mnenju potrebno za doseganje ciljev reševanja. Od institucij in subjektov bi bilo treba zahtevati, da te notranje informacije v skladu z Uredbo (EU) št. 596/2014 razkrijejo šele potem, ko bi jih organ za reševanje obvestil, da za doseganje ciljev reševanja zagotovitev zaupnosti ni več potrebna. Kadar pa zaupnost ne bi bila več zagotovljena, bi bilo treba od institucij in subjektov zahtevati, da notranje informacije čim prej razkrijejo javnosti.

¹⁷ Uredba (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L 173, 12.6.2014, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).

- (38) V primeru reševanja bi bilo treba ohraniti tudi ustrezno povezavo med plačilom in uspešnostjo, zlasti kadar je verjetno, da bodo izgube prenesene na sheme za financiranje reševanja. V takih primerih bi bilo treba vse variabilne prejemke članov upravljalnega organa in višjega vodstva institucije v postopku reševanja, ki niso bili izplačani ali niso dospeli v plačilo, preklicati. Razen če član upravljalnega organa ali višjega vodstva dokaže, da ni bil udeležen v ravnanju, zaradi katerega je institucija v postopku reševanja propadla ali ki je prispevalo k njenemu propadu, ali da ni bil odgovoren za tako ravnanje, bi bilo treba variabilne prejemke, ki so dospeli v plačilo ali bili izplačani v 24 mesecih pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje, vrniti ali poplačati.
- (39) Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev v shemah za financiranje reševanja, določenem v Direktivi 2014/59/EU, se lahko razpoložljiva finančna sredstva v njih nekoliko znižajo pod ciljno raven, zlasti zaradi povečanja kritih vlog. Torej bo znesek predhodnih prispevkov, ki se bodo verjetno zahtevali v teh okoliščinah, najbrž majhen. Zato je mogoče, da znesek takih predhodnih prispevkov v nekaterih letih ne bo več sorazmeren s stroški pobiranja teh prispevkov. Organi za reševanje bi zato morali imeti možnost, da pobiranje predhodnih prispevkov odložijo za največ tri leta, dokler znesek, ki ga je treba pobrati, ne doseže zneska, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog bistveno ne vpliva na zmožnost organov za reševanje, da uporabijo sheme za financiranje reševanja.

- (40) Nepreklicne zaveze za plačilo so ena od sestavin razpoložljivih finančnih sredstev shem za financiranje reševanja. Zato je treba določiti okoliščine, v katerih je mogoče pozvati k izpolnitvi teh zavez za plačilo. Če za subjekt po odločitvi, da se odpove dovoljenju, preneha veljati obveznost plačevanja prispevkov v shemo za financiranje reševanja, bi morala biti nepreklicna zaveza za plačilo razveljavljena. Za zagotovitev, da zaradi razveljavitve nepreklicne zaveze za plačilo razpoložljiva finančna sredstva v shemi za financiranje reševanja ne bi padla pod raven, ki je po mnenju organa za reševanje ustrezna, bi moral biti organ za reševanje pooblaščen, da določi prispevek, ki bi ga moral zadevni subjekt vplačati. Organ za reševanje bi moral pri svoji odločitvi ustrezno upoštevati potrebo po ohranitvi enakih konkurenčnih pogojev za vse sodelujoče institucije, vključno s subjektom, ki ne spada več v področje uporabe člena 1 Direktive 2014/59/EU. Organ za reševanje navede podrobne razloge za to svojo odločitev, ki jo mora skupaj z utemeljitvijo objaviti v svojem letnem poročilu. Poleg tega bi moral organ za reševanje za zagotovitev večje preglednosti in gotovosti v zvezi z deležem nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku predhodnih prispevkov, ki jih je treba zbrati, tak delež določiti vsako leto ob upoštevanju veljavnih omejitev. Pristojni organ bi moral zagotoviti, da se ublaži vsakršen prociklični učinek nepreklicnih zavez za plačilo, odvisno od njihove računovodske obravnave.

- (41) Najvišji letni znesek izrednih naknadnih prispevkov v sheme za financiranje reševanja, ki se lahko zahtevajo, je trenutno omejen na trikratni znesek predhodnih prispevkov. Po začetnem obdobju za kopičenje finančnih sredstev, določenem v Direktivi 2014/59/EU, bodo taki predhodni prispevki v okoliščinah, ki niso povezane z uporabo shem za financiranje reševanja, odvisni le od sprememb ravni kritih vlog in bodo zato verjetno postali majhni. Torej bi lahko določitev najvišjega zneska izrednih naknadnih prispevkov na podlagi predhodnih prispevkov imela za posledico drastično omejitev možnosti, da sheme za financiranje reševanja zberejo naknadne prispevke, s čimer bi se zmanjšala njihova zmožnost ukrepanja. Da bi se temu izognili, bi bilo treba določiti drugačno omejitev, najvišji znesek izrednih naknadnih prispevkov, ki se lahko zahtevajo, pa bi moral znašati tri osmine ciljne ravni zadevne sheme za financiranje reševanja.

(42) Z Direktivo 2014/59/EU je bila razvrstitev vlog v skladu z nacionalno zakonodajo, ki ureja običajne insolvenčne postopke, delno usklajena. Ta pravila so določala tristopenjsko razvrstitev vlog, pri čemer so bile krite vloge razvrščene najvišje, sledile pa so upravičene vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij nad ravno kritja. Preostale vloge, tj. vloge velikih podjetij, ki presegajo raven kritja, in vloge, ki niso upravičene do izplačila iz sistema jamstva za vloge, so morale imeti nižjo prednostno razvrstitev, ki pa sicer ni bila usklajena. In končno, terjatve sistemov jamstva za vloge so imele enako prednostno razvrstitev kot krite vloge. Vendar se ta delna uskladitev ni izkazala za optimalno rešitev za zaščito vlagateljev. Delna uskladitev je povzročila razlike v obravnavi preostalih vlagateljev v državah članicah, zlasti ker se vse več držav članic odloča, da bodo zakonito prednost imele tudi preostale vloge. Te razlike so povzročile tudi težave pri določanju hipotetičnega scenarija insolventnosti za čezmejne skupine med vrednotenjem za namene reševanja. Poleg tega so lahko ob odsotnosti splošne prednostne obravnave vlagateljev nastajale težave v zvezi z upoštevanjem načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“, zlasti kadar so bile vloge, katerih prednostna razvrstitev ni bila usklajena z Direktivo 2014/59/EU, razvrščene na isto raven kot nadrejene terjatve. Zato bi bilo treba spremeniti prednostno razvrstitev vlog v sedanji hierarhiji terjatev.

- (43) Za popolno uskladitev razvrstitve vlog bi bilo treba uvesti splošno prednostno obravnavo vlagateljev, pri čemer bi imele vse vloge, z nekaj izjemami, višjo prednostno razvrstitev kot navadne nezavarovane terjatve. Splošna prednostna obravnava vlagateljev bo prispevala h krepitvi zaupanja vlagateljev in nadaljnjemu preprečevanju tveganja navalov na banke. Okrepljena zaščita vlagateljev je usklajena tudi z znatnim vplivom, ki ga imajo vloge v realnem gospodarstvu, kjer so glavno orodje za varčevanje in plačila, pa tudi v bančni dejavnosti, pri kateri predstavljajo pomemben vir financiranja in so ključen dejavnik zaupanja v bančni sistem, ki je še posebej relevanten v času zaostrenih tržnih razmer. Poleg tega splošna prednostna obravnava vlagateljev povečuje rešljivost kreditnih institucij, tako da izboljšuje njihovo zmožnost izpolnjevanja zahtev za dostop do shem za financiranje reševanja in zmanjšuje znesek financiranja, ki se zahteva iz teh shem, in sicer zaradi manjšega tveganja kršitve načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“, kadar se za navaden nezavarovani dolg uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov. Z izločitvijo vlog iz razreda navadnih nezavarovanih terjatev po insolvenčnem pravu bi se zlasti povečala možnost uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov pri preostalih navadnih nezavarovanih terjatah, saj bi se zmanjšalo tveganje kršitev načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“. Z zmanjšanjem verjetnosti odpisa ali konverzije vlog za zagotovitev dostopa do shem za financiranje reševanja bi splošna prednostna obravnava vlagateljev prispevala k večji učinkovitosti in verodostojnosti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov ter omogočala večjo preglednost in pravno varnost okvira za reševanje. Splošna prednostna obravnava vlagateljev bi prispevala tudi k verodostojnosti strategij reševanja s prenosom, saj bi poenostavila vključitev celotne depozitne pogodbe med obveznosti, ki se bodo prenesle na zasebnega kupca ali premostitveno institucijo, kar bi koristilo razmerju s strankami in vrednosti franšize institucije v postopku reševanja. In končno, popolna uskladitev prednostne razvrstitve vlagateljev v primeru insolventnosti bi bila koristna tudi s čezmejnega vidika in vidika enakih konkurenčnih pogojev.

- (44) Primerno je, da se nekatere neupravičene vloge izključijo iz splošne prednostne obravnave vlagateljev. Za vloge, ki jih prejme kreditna institucija, da se nato uporabijo za izpolnjevanje MREL, zlasti ne bi smela veljati zakonita prednost, saj to ne bi bilo združljivo s splošnim načelom, da bi morale obveznosti, vključene v MREL, kriti izgube in prispevati k dokapitalizaciji kreditne institucije v primeru njenega propada. Prednostna razvrstitev takih vlog ne bi smela biti usklajena z Direktivo 2014/59/EU, temveč bi jo bilo treba določiti v skladu z veljavnimi zakonskimi in pogodbenimi določbami. Poleg tega se razvrstitev med trajanjem vloge ne bi smela spreminjati glede na to, ali je organ za reševanje odobril njeno vključitev v vire, primerne za MREL, niti glede na njeno preostalo zapadlost.
- (45) Sedanjo tristopenjsko razvrstitev vlog bi bilo treba ohraniti, saj močno ščiti terjatve sistemov jamstva za vloge in s tem njihova finančna sredstva. Vendar je glede na spremembe Direktive 2014/49/EU uvedene z Direktivo (EU) 2026/... Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸⁺, na podlagi katerih so vloge nekaterih javnih organov vključene v obseg izplačil iz sistemov jamstva za vloge, primerno, da ima del teh vlog, ki presega raven kritja, enako prednostno razvrstitev kot upravičene vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, ki so nad ravnjo kritja.

¹⁸ Direktiva (EU) 2026/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o spremembi Direktive 2014/49/EU glede obsega zaščite vlog, uporabe sredstev sistemov jamstva za vloge, čezmejnega sodelovanja in preglednosti (UL L, ..., ELI: ...).

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko direktive iz dokumenta PE-CONS 19/26 (2023/0115(COD)) in dopolnite ustrezno opombo.

- (46) Sheme za financiranje reševanja se lahko uporabijo za podporo uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, pri čemer se niz sredstev, pravic in obveznosti institucije v postopku reševanja prenese na prejemnika. V takem primeru ima lahko shema za financiranje reševanja terjatev do preostalega dela institucije ali subjekta pri njegovem poznejšem prenehanju po običajnem insolvenčnem postopku. To se lahko zgodi, kadar se shema za financiranje reševanja uporabi v povezavi z izgubami, ki bi jih sicer krili upniki, tudi v obliki jamstev za sredstva in obveznosti ali kritja razlike med prenesenimi sredstvi in obveznostmi. Za zagotovitev, da delničarji in upniki, ki ostanejo v preostalem delu institucije ali subjekta, dejansko pokrijejo izgube institucije v postopku reševanja, in da se izboljšajo možnosti za izplačila varnostne mreže, določene za reševanje, v primeru insolventnosti, bi morale biti terjatve sheme za financiranje reševanja do preostalega dela institucije ali subjekta in terjatve, ki izhajajo iz razumnih, ustrezno nastalih stroškov, v primeru insolventnosti razvrščene nad terjatvami vlagateljev in sistemov jamstva za vloge. Ker naj bi bilo nadomestilo, ki se iz shem za financiranje reševanja izplača delničarjem in upnikom zaradi kršitev načela „noben upnik ne sme biti na slabšem“, kompenzacija zanje za posledice ukrepa za reševanje, to nadomestilo ne bi smelo povzročiti terjatev iz teh shem.

- (47) Da bi zagotovili zadostno prožnost in sistemom jamstva za vloge olajšali posredovanje v podporo uporabi instrumentov za reševanje, kadar ti privedejo do izstopa institucije v postopku reševanja s trga, bi bilo treba opredeliti nekatere vidike, ki zadevajo uporabo sistemov jamstva za vloge pri reševanju. Zlasti je treba določiti, da se lahko sredstva sistema jamstva za vloge v nekaterih primerih in pod jasnimi pogoji uporabljajo za podporo transakcijam prenosa, ki vključujejo vloge, med drugim upravičene vloge nad ravno kritja, ki jo zagotavlja zadevni sistem jamstva za vloge, in tudi neupravičene vloge, vključene v splošno prednostno obravnavo vlagateljev. Prispevek sistema jamstva za vloge bi moral biti namenjen kritju pomanjkljive vrednosti sredstev, prenesenih na kupca ali premostitveno institucijo, glede na vrednost prenesenih vlog. Kadar kupec v sklopu transakcije zahteva prispevek za zagotovitev svoje kapitalske nevtralnosti in nadaljnje izpolnjevanje zadevnih kapitalskih zahtev, bi za ta namen moral prispevati tudi sistem jamstva za vloge. Podpora, ki jo sistem jamstva za vloge zagotavlja pri ukrepih za reševanje, bi morala biti v obliki denarnih sredstev ali v drugih oblikah, kot so jamstva ali dogovori o delitvi izgub, ki lahko čim bolj zmanjšajo učinek podpore na razpoložljiva finančna sredstva tega sistema jamstva za vloge, hkrati pa omogočajo, da prispevek sistema jamstva za vloge izpolni svoje namene.

- (48) Za prispevek sistema jamstva za vloge pri reševanju bi morale veljati določene omejitve. Prvič, skupni znesek prispevka sistema jamstva za vloge v katerem koli primeru reševanja ne bi smel presegati zneska kritih vlog pri zadevni kreditni instituciji. Drugič, zagotoviti bi bilo treba, da nobeno posredovanje sistema jamstva za vloge pri ukrepu za reševanje, ki za namene dokapitalizacije institucije v postopku reševanja in za namene nadaljevanja njenih dejavnosti temelji predvsem na instrumentu za reševanje s sredstvi upnikov, ne presega izgube, ki bi jo v primeru insolventnosti kril sistem jamstva za vloge, če bi izplačal krite vlagatelje in prevzel njihove terjatve do sredstev institucije. Tretjič, kadar se sistem jamstva za vloge uporablja v podporo ukrepu za reševanje, pri katerem se predvsem prenese poslovanje na kupca ali premostitveno institucijo, znesek prispevka sistema jamstva za vloge ne bi smel presegati 62,5 % njegove ciljne ravni, razen če se imenovani organ na podlagi Direktive 2014/49/EU odloči, da te omejitve ne bo uporabil, da bi preprečil negativne učinke na finančno stabilnost ali ohranil dostop vlagateljev do njihovih vlog. EBA bi moral izdati smernice o pogojih, pod katerimi se ta omejitev ne uporabi. Četrto, znesek prispevka sistema jamstva za vloge ne bi smel presegati razlike med prenesenimi sredstvi ter prenesenimi vlogami in obveznostmi z enako ali višjo prednostno razvrstitvijo v primeru insolventnosti kot te vloge. S tem bi bilo zagotovljeno, da se prispevek sistema jamstva za vloge uporabi le za namen preprečevanja prenašanja izgub na vlagatelje, kadar je to primerno, in ne za zaščito upnikov, ki so v primeru insolventnosti prednostno razvrščeni nižje od vlog. Vendar lahko prispevek po potrebi vključuje tudi znesek, potreben za zagotovitev kapitalske nevtralnosti subjekta prejemnika.

- (49) Določiti bi bilo treba, da bi lahko sistem jamstva za vloge k prenosu obveznosti, ki niso krite vloge, v okviru reševanja prispeval le, če organ za reševanje za vsak primer posebej ugotovi, da za vloge, ki so vključene v splošno prednostno obravnavo vlagateljev in niso krite vloge, ni mogoče uporabiti instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov niti jih pustiti v preostalem delu institucije v postopku reševanja, ki bo prenehal, in le če pogoji za uporabo shem za financiranje reševanja niso izpolnjeni s prispevki delničarjev in upnikov. Organ za reševanje bi zlasti moral imeti možnost, da ne razporedi izgub med te vloge, kadar je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za ohranitev kontinuitete kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij ali če je to potrebno zaradi preprečevanja tako obsežnega širjenja negativnih vplivov kot tudi finančne nestabilnosti, ki bi lahko povzročila resne motnje v gospodarstvu Unije ali države članice. Isti razlogi bi morali veljati tudi takrat, ko se druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov in ki imajo nižjo prednostno razvrstitev kot krite vloge, vključijo v prenos na kupca ali premostitveno institucijo. V tem primeru prenos takih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ne bi smel biti podprt s prispevkom sistema jamstva za vloge. Če je za prenos teh obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, potrebna zunanja finančna podpora, bi jo morala zagotoviti shema za financiranje reševanja.

- (50) Glede na možnost uporabe sistema jamstva za vloge pri reševanju je treba podrobneje opredeliti pogoje, pod katerimi se lahko prispevek sistema jamstva za vloge upošteva pri izpolnjevanju zahtev za dostop do shem za financiranje reševanja. Ta možnost bi morala biti na voljo le kreditnim institucijam, pri katerih je skupna vrednost sredstev enaka ali nižja od 80 milijard EUR, in v okviru ukrepa za reševanje, ki temelji predvsem na uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije. Za zagotovitev, da se reševanje še naprej financira predvsem iz notranjih virov kreditne institucije, in da bi se čim bolj zmanjšalo izkrivljanje konkurence, bi morala biti uporaba prispevka sistema jamstva za vloge za zagotovitev dostopa do shem za financiranje reševanja mogoča le za kreditne institucije, za katere v 24 mesecih pred sprejetjem ukrepa za reševanje načrt reševanja ali načrt reševanja skupine v primeru propada ne predvideva prenehanja na urejen način, glede na to, da je bila MREL, ki so jo organi za reševanje določili za te kreditne institucije, določena na ravni, ki vključuje tako zneske za pokrivanje izgub kot zneske za dokapitalizacijo. MREL, ki jo organ za reševanje določi za kreditne institucije, pri katerih skupna vrednost sredstev na posamični podlagi presega 30 milijard EUR, bi morala biti skladna z minimalnimi ravnmi MREL za institucije in subjekte s prednostnimi strategijami reševanja, ki predvidevajo predvsem uporabo instrumentov za prenos pri reševanju, tudi če so bili v načrtu reševanja oziroma načrtu reševanja skupine določeni različni ukrepi in za MREL teh kreditnih institucij zato niso veljale navedene minimalne ravni. Poleg tega bi morali k pokrivanju izgub in dokapitalizaciji pred prispevkom sistema jamstva za vloge v največji možni meri prispevati kapital in upravičene obveznosti. In končno, državam članicam bi bilo treba omogočati, da zahtevajo, da institucija v postopku reševanja v določenem obdobju pred ukrepom za reševanje ni kršila svoje MREL, vključno z zavezujočimi vmesnimi cilji, brez poseganja v kratkoročne tehnične kršitve MREL.

- (51) Če prispevek delničarjev in upnikov institucije v postopku reševanja z zmanjšanjem, odpisom ali konverzijo njihovih obveznosti ali z izgubami, ki bi jih po pričakovanju krili pri prenehanju preostalega dela subjekta, skupaj s prispevkom sistema jamstva za vloge znaša vsaj 8 % skupnih obveznosti institucije, vključno s kapitalom, bi moral imeti organ za reševanje možnost, da uporabi shemo za financiranje reševanja, da zagotovi dodatno financiranje, kadar je to potrebno za zagotovitev učinkovitega reševanja v skladu s cilji reševanja. V takih primerih bi moral biti prispevek sistema jamstva za vloge omejen na znesek, ki je potreben za omogočanje dostopa do sheme za financiranje reševanja. Poleg tega za kreditno institucijo, pri kateri skupna vrednost sredstev na posamični podlagi znaša med 30 in 80 milijard EUR, prispevek sistema jamstva za vloge ne bi smel presegati 2,5 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom kreditne institucije na posamični podlagi.

- (52) V izrednih okoliščinah se lahko zgodi, da prispevek sheme za financiranje reševanja v višini 5 % skupnih obveznosti, ki vključujejo kapital, ne zadostuje za kritje potreb po financiranju določenega ukrepa za reševanje. V takih primerih in kadar je bil ta prispevek omogočen s posredovanjem sistema jamstva za vloge, bi moral sistem jamstva za vloge pod določenimi pogoji zagotoviti dodaten prispevek, enak znesku izgub, ki bi jih utrpele krite vloge, če ne bi bile zaščitene. Stroški tega dodatnega prispevka ne bi smeli presežati izgub, ki bi jih sistem jamstva za vloge kril v hipotetičnem scenariju prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku in izplačila kritih vlog. Poleg tega vsota prvotnega prispevka in dodatnega prispevka sistema jamstva za vloge ne bi smela presežati zneska kritih vlog pri zadevni kreditni instituciji. Organ za reševanje bi moral imeti možnost, da poleg dodatnega prispevka sistema jamstva za vloge poišče še dodatno financiranje iz alternativnih virov financiranja, kadar so izpolnjeni pogoji za to financiranje.
- (53) Kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabijo pri izvajanju instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, ločeno ali skupaj s prispevki iz sheme za financiranje reševanja, bi moral preostali del subjekta po prenosu sredstev, pravic in obveznosti prenehati na urejen način v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja, na podlagi člena 37(6) Direktive 2014/59/EU. Poleg tega bi bilo treba, kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabljajo za podporo instrumentu premostitvene institucije, zaključiti delovanje premostitvene institucije v skladu s členom 41(3), (5) in (6) Direktive 2014/59/EU.

- (54) Da bi olajšali postopek sprejemanja zelo tehničnih vidikov zahtev glede poročanja ter izboljšali njihovo izvajanje in spremljanje s strani organov za reševanje, bi bilo treba revidirati pooblastila EBA za pripravo izvedbenih tehničnih standardov, da se po celotni Direktivi 2014/59/EU zagotovita skladnost obsega in vsebine raznih pooblastil. Ta pooblastila bi bilo treba uskladiti tudi z določbami, ki urejajo poročanje in razkritje nadzorniških informacij iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Zadevne spremembe obstoječih pooblastil bi morale olajšati prihodnje preglede izvedbenih tehničnih standardov in naj ne bi vplivale na obveznosti poročanja in razkritja, ki se trenutno uporabljajo. Komisija bi morala biti pooblaščenca, da te izvedbene tehnične standarde, ki jih pripravi EBA, sprejme z izvedbenimi akti na podlagi člena 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010. Področje uporabe obstoječih regulativnih tehničnih standardov o oceni dodatnih kapitalskih zahtev in zahteve po skupnem blažilniku za subjekte v postopku reševanja bi bilo treba razširiti na subjekte, ki niso bili opredeljeni kot subjekti v postopku reševanja, kadar te zahteve niso bile določene na isti podlagi kot MREL. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za dopolnitev Direktive 2014/59/EU s sprejetjem teh regulativnih tehničnih standardov, ki jih pripravi EBA, z delegiranimi akti na podlagi člena 290 PDEU in v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

- (55) Da se omogoči večje povezovanje poročanja in razkritij v zvezi z MREL, bi moral EBA centralizirano objavljati razkritja institucij in subjektov, pri tem pa spoštovati pravico vseh institucij in subjektov, da sami objavljajo podatke in informacije. Takšna centralizirana razkritja bi morala EBA omogočiti objavo razkritij majhnih in nekompleksnih institucij na podlagi informacij, ki jih te institucije sporočijo pristojnim organom in organom za reševanje, s čimer bi se znatno zmanjšalo upravno breme za majhne in nekompleksne institucije. Hkrati pa centralizacija razkritij ne bi smela vplivati na stroške za druge institucije in subjekte ter bi morala povečati preglednost in zmanjšati stroške dostopa do bonitetnih informacij za udeležence na trgu. Takšna večja preglednost bi morala olajšati primerljivost podatkov med institucijami in subjekti ter spodbujati tržno disciplino. Centralizacija razkritij v zvezi z reševanjem zagotavlja uskladitev s postopkom, ki se uporablja za nadzorniška razkritja, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 575/2013, da se zagotovi, da se vse obveznosti razkritja obravnavajo na podoben način.

- (56) EBA bi moral glede na svojo vlogo pri podpiranju zblževanja praks organov spremljati notranje prakse in metodologije, ki jih organi za reševanje uporabljajo pri odločanju, ali naj se –glede na cilje reševanja in glede na to, ali bi bilo reševanje v javnem interesu, – institucija ali subjekt nameni za reševanje ali za prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku, ter o tem poročati. EBA bi moral tudi spremljati napredek organov za reševanje pri izboljšanju rešljivosti institucij in skupin ter ukrepe in priprave organov za reševanje, da se zagotovi učinkovito izvajanje instrumentov in pooblastil za reševanje, ter o tem poročati. EBA bi moral pri tem poročanju oceniti tudi raven preglednosti ukrepov, ki jih sprejmejo organi za reševanje, za ustrezne zunanje deležnike, ter obseg njihovega prispevka k pripravljenosti na reševanje ter rešljivosti institucij in skupin.
- (57) EBA bi moral v okviru svojih nalog, da prispeva k zagotavljanju dosledne in usklajene ureditve za obvladovanje krize in reševanje v Uniji, usklajevati in nadzorovati simulacije kriznega upravljanja na ravni Unije. Te simulacije bi morale zajemati usklajevanje in sodelovanje med pristojnimi organi in organi za reševanje med poslabšanjem finančnega položaja institucij in subjektov, preskušanje uporabe nabora instrumentov pri načrtovanju sanacije in reševanja, zgodnje posredovanje in reševanje na celosten način. Pri teh simulacijah krize bi bilo treba upoštevati zlasti čezmejno razsežnost pri sodelovanju med zadevnimi organi ter uporabo razpoložljivih instrumentov in pooblastil. Simulacije krize bi morale po potrebi zajemati tudi sprejetje in izvajanje shem za reševanje v bančni uniji na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014.

- (58) Ne glede na pravila o varovanju poslovnih skrivnosti, ki se trenutno uporabljajo, bi bilo treba izboljšati izmenjavo informacij med organi za reševanje in davčnimi organi. Take izmenjave bi morale potekati v skladu z nacionalnim pravom. Kadar informacije izvirajo iz druge države članice, bi se lahko izmenjale le z izrecnim soglasjem zadevnega organa, ki jih je razkril.

(59) Z Direktivo (EU) 2019/879 je bila spremenjena Direktiva 2014/59/EU, tako da so bila uvedena namenska pravila za zagotovitev, da neprofesionalne stranke ne vlagajo prekomerno v instrumente, primerne za MREL za institucije in subjekte. Če imajo neprofesionalne stranke prekomerni delež instrumentov MREL, lahko to škoduje rešljivosti institucije ali subjekta in povzroči težave za finančno stabilnost. To je lahko še posebej problematično, kadar so neprofesionalne stranke tudi vlagatelji pri instituciji izdajateljici, saj so ti vlagatelji še posebej ranljivi za neustrezno plasiranje lastnih instrumentov institucije. Organi bi morali zato zagotoviti, da prodajalci, institucije in subjekti upoštevajo ukrepe, ki so jih sprejele države članice za prenos Direktive (EU) 2019/879, da bi zagotovile zaščito neprofesionalnih strank. Kadar se ti ukrepi ne uporabljajo ustrezno, bi morali organi poskrbeti za izvrševanje teh pravil. Zato je primerno, da bi se poleg že obstoječih pooblastil iz Direktive 2014/65/EU v Direktivi 2014/59/EU uvedla namenska pooblastila za obravnavanje neizpolnjevanja namenskih pravil o zaščiti neprofesionalnih strank.

Poleg tega bi morali organi za reševanje pri izvajanju ocene rešljivosti institucij in subjektov, pri čemer uporabljajo obstoječe poročanje za namene načrtovanja reševanja in MREL, oceniti naravo baze vlagateljev v instrumente, primerne za MREL, ter po potrebi od institucije ali subjekta zahtevati, da obravnava ali odpravi katere koli ugotovljene ovire. EBA bi moral ob usklajevanju z Evropskim nadzornim organom (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA), ustanovljenim z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹, poročati o ukrepih, ki so jih države članice sprejele za zaščito neprofesionalnih strank v zvezi z dolžniškimi instrumenti, ki so primerni za MREL na podlagi Direktive 2014/59/EU, ter primerjati in oceniti kakršen koli morebiten vpliv na čezmejno poslovanje. Na tej podlagi bi lahko Komisija sprejela zakonodajni predlog za zagotovitev učinkovitejše zaščite neprofesionalnih strank.

¹⁹ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1095/oj>).

- (60) Visokokakovostna ocena učinka je ključna za pripravo trdnih zakonodajnih predlogov, ki temeljijo na dokazih, dejstva in dokazi pa so ključni, da se v okviru zakonodajnega postopka sprejemajo informirane odločitve. Zato bi morali EBA, Enotni odbor za reševanje in ECB Komisiji na njeno zahtevo zagotoviti vse informacije, ki jih potrebuje za svoje naloge v zvezi z razvojem politike, vključno s pripravo ocen učinka ter pripravo zakonodajnih predlogov in pogajanji o njih. Kadar EBA, Enotni odbor za reševanje ali ECB teh informacij nima na voljo, bi jih morali zagotoviti organi za reševanje, pristojni organi in drugi člani Evropskega sistema centralnih bank.
- (61) Glede na potrebo po zaščiti finančne stabilnosti in hitrem ukrepanju se za organe za reševanje ne bi smeli uporabljati postopki za oddajo javnih naročil v zvezi z javnimi naročili storitev vrednotenja za namene reševanja in ocenjevanja, ali bi bili delničarji in upniki deležni boljše obravnave, če bi bil za institucijo v postopku reševanja uveden običajen insolvenčni postopek. Opravljene storitve bi bilo zato treba izključiti iz področja uporabe Direktive 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta²⁰. Kar zadeva pravne storitve, ki bi jih morda potrebovali organi za reševanje, so nekatere pravne storitve že izključene iz področja uporabe navedene direktive, druge pa so vključene na seznam storitev iz Priloge XIV k navedeni direktivi, za katere se uporabljajo višji pragovi in ohlapnejša harmonizirana pravila.

²⁰ Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/24/oj>).

- (62) Ker cilja te direktive, in sicer povečanja učinkovitosti in uspešnosti okvira za sanacijo in reševanje institucij in subjektov, države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi tveganj, ki jih različni nacionalni pristopi lahko pomenijo za integriteto notranjega trga, temveč se lahko s spremembo pravil, ki so že določena na ravni Unije, lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (63) Direktivi 2014/59/EU in 2014/24/EU bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Spremembe Direktive 2014/59/EU

Direktiva 2014/59/EU se spremeni:

(1) člen 2(1) se spremeni:

(a) točka 5 se nadomesti z naslednjim:

„(5) ‚podrejena družba‘ pomeni podrejeno družbo, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 16, Uredbe (EU) št. 575/2013 in za namen uporabe členov 7, 12, 17, 18, 45 do 45m, 59 do 62, 91 in 92 te direktive za skupine v postopku reševanja iz točke (83b)(b) tega odstavka po potrebi vključuje kreditne institucije ali finančne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo člen 45e(3) te direktive;“;

(b) vstavi se naslednja točka:

„(28a) ‚alternativni ukrep zasebnega sektorja‘ pomeni vsako podporo, ki se ne šteje za izredno javnofinančno pomoč;“;

(c) točka 35 se nadomesti z naslednjim:

„(35) ‚kritične funkcije‘ pomeni aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo v eni ali več državah članicah na nacionalni ali regionalni ravni verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti;“;

(d) točka 71 se nadomesti z naslednjim:

„(71) ‚obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov,‘ pomeni obveznosti, vključno z obveznostmi z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, in kapitalske instrumente, ki niso kvalificirani kot instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala ali instrumenti dodatnega kapitala institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), in ki niso izključene iz področja uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov na podlagi člena 44(2);“;

(e) vstavi se naslednja točka:

„(71aa) ‚obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom‘ pomeni obveznosti, ki temeljijo na sedanjih obvezah, izhajajočih iz preteklih dogodkov, in ki bodo povzročile izgubo ter katerih čas zapadlosti ali znesek je negotov;“;

(f) točka 71b se nadomesti z naslednjim:

„(71b) ‚podrejeni kvalificirani instrumenti‘ pomeni instrumente, ki izpolnjujejo vse pogoje iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen člena 72b(3), (4) in (5) navedene uredbe, ter, kadar je ustrezno, iz člena 45b(1a) te direktive;“;

(g) vstavi se naslednja točka:

„(72a) ‚imenovani organ‘ pomeni imenovani organ, kot je opredeljen v členu 2(1), točka 18, Direktive 2014/49/EU;“;

(h) v točki 83b se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) kreditne institucije ali finančne institucije, stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, kadar je vsaj ena od teh kreditnih institucij ali finančnih institucij ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;“;

(i) vstavita se naslednji točki:

„(83d) ‚GSPI zunaj EU‘ pomeni GSPI zunaj EU, kot je opredeljena v členu 4(1), točka 134, Uredbe (EU) št. 575/2013;

(83e) ‚subjekt, ki je GSPI‘ pomeni subjekt, ki je GSPI, kot je opredeljen v členu 4(1), točka 136, Uredbe (EU) št. 575/2013;“;

(j) vstavi se naslednja točka:

„(93a) ‚vloga‘ za namene členov 108 in 109 te direktive pomeni vlogo, kot je opredeljena v členu 2(1), točka 3, Direktive 2014/49/EU;“;

(2) v členu 5 se odstavki 2, 3 in 4 nadomestijo z naslednjim:

„2. Pristojni organi zagotovijo, da institucije svoje načrte sanacije posodobijo vsaj enkrat letno ali po spremembi pravne ali organizacijske strukture institucije, njenega poslovanja ali finančnega položaja, ki bi lahko bistveno vplivala na načrt sanacije ali zaradi katere bi ga bilo treba bistveno spremeniti. Pristojni organi lahko od institucij zahtevajo, da svoje načrte sanacije posodablajo pogosteje.

Če v 12 mesecih po zadnji letni posodobitvi načrta sanacije ni sprememb iz prvega pododstavka, lahko pristojni organi do naslednjega 12-mesečnega obdobja izjemoma opustijo obveznost posodobitve načrta sanacije. Taka opustitev se lahko odobri za največ 12 mesecev.

3. Načrti sanacije ne predvidevajo dostopa do ali prejemanja ničesar od naslednjega:

- (a) izredne javnofinančne pomoči;
- (b) izredne likvidnostne pomoči centralne banke;
- (c) likvidnostne pomoči centralne banke, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti ali obrestne mere.

4. Kadar je to ustrezno, načrti sanacije vključujejo analizo, kako in kdaj bi lahko institucija v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu sanacije, zaprosila za posojilo centralne banke, ki ni izključeno iz področja uporabe tega načrta na podlagi odstavka 3, in določijo sredstva, ki bi bila verjetno priznana v okviru zavarovanja s premoženjem.“;

(3) v členu 6(5) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Kadar pristojni organ oceni, da ima načrt sanacije bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo izvajanje, o svoji oceni uradno obvesti institucijo ali nadrejeno družbo skupine in od institucije zahteva, da v roku treh mesecev, ki se lahko z odobritvijo organa podaljša za en mesec, predloži popravljen načrt, v katerem je prikazano, kako naj bi bile te pomanjkljivosti ali ovire odpravljene.“;

(4) v členu 8(2) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1093/2010 na prošnjo pristojnega organa pristojnim organom pomaga pri doseganju skupne odločitve.“;

(5) člen 10 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„Organ za reševanje ne sprejme načrta reševanja, kadar se je v zvezi z institucijo začel postopek za prenehanje v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja, na podlagi člena 32b ali kadar se uporablja člen 37(6).“;

(b) v odstavku 7 se točka (j) nadomesti z naslednjim:

„(j) podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile v skladu z različnimi mogočimi scenariji in ustreznimi časovnimi okviri, ter kako bi se s temi strategijami dosegli cilji reševanja;“;

(6) v členu 11 se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih so določeni:

(a) metode in ureditve za sporočanje informacij iz odstavka 1;

(b) pogostost in roki za predložitev poročil iz točke (a).

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

4. EBA razvije rešitve IT, vključno s predlogami za poročanje, podatkovnimi standardi, oblikami in navodili, za sporočanje informacij iz odstavka 1.“;

(7) člen 12 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) drugi pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„V skladu z ukrepi iz prvega pododstavka se v načrtu reševanja za vsako skupino opredelijo subjekti v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja ter, kadar je ustrezno, subjekti za likvidacijo.“;

(ii) dodajo se naslednji pododstavki:

„Organi za reševanje lahko pri opredelitvi ukrepov, ki jih je treba sprejeti v zvezi s podrejenimi družbami iz prvega pododstavka, točka (b), ki niso subjekti v postopku reševanja, uporabijo sorazmeren pristop, če tak pristop ne vpliva negativno na rešljivost skupine, ob upoštevanju velikosti podrejene družbe, njenega profila tveganja, njene vloge pri opravljanju kritičnih funkcij in glavnih poslovnih področij, njenega pomena za neprekinjeno delovanje skupine po reševanju in strategije reševanja skupine. Organi za reševanje ustrezno upoštevajo pomen podrejene družbe v državi članici, v kateri ima sedež, vključno z njenim potencialnim sistemskim pomenom, in njen morebitni učinek na razpoložljiva finančna sredstva sistema jamstva za vloge v primeru prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku.

Kadar se je začel postopek za prenehanje subjekta v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja, na podlagi člena 32b ali kadar se uporablja člen 37(6), organi za reševanje tega subjekta ne vključijo več v načrt reševanja skupine.“;

(b) odstavek 2 se nadomesti z naslednjim:

„2. Načrt reševanja skupine se pripravi na podlagi informacij, predloženih na podlagi člena 11, in vključuje elemente iz člena 10(4) in (7), kolikor so pomembni z vidika načrta reševanja skupine.“;

(c) doda se naslednji odstavek:

„7. EBA spremlja metodologije in prakse, ki jih organi za reševanje pri pripravi načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine uporabljajo pri odločanju o tem, ali naj se institucije ali subjekti namenijo za reševanje ali za prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku, ter pri odločanju o ukrepih, ki jih je treba sprejeti v scenarijih iz člena 10(3) in v okoliščinah, opisanih v členu 32(5).

EBA Komisiji do ... [pet let od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] predloži poročilo o obstoječih metodologijah in praksah organov za reševanje ter o morebitnih razlikah med državami članicami.

Poročilo iz drugega pododstavka zajema vsaj naslednje:

- (a) v zvezi z institucijami, ki niso del skupine, in subjekti iz odstavka 1, prvi pododstavek, notranje pristope in metodologije za izbiro ukrepov, ki jih je treba sprejeti, zlasti merila za načrt reševanja ali načrt reševanja skupine, da se določi ukrep za reševanje, izvajanje pooblastil za odpis in konverzijo ali prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku;
- (b) v zvezi s subjekti v postopku reševanja notranje pristope in metodologije za izbiro prednostnih in alternativnih strategij reševanja ter ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti;
- (c) sorazmerne pristope, ki jih uporabljajo organi za reševanje na podlagi odstavka 1, tretji pododstavek.“;

(8) člen 13 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se prvi in drugi pododstavek nadomestita z naslednjim:

„Institucije in subjekti iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), svojemu organu za reševanje predložijo informacije, ki se lahko zahtevajo v skladu s členom 11. Organi za reševanje, ki zahtevajo informacije na podlagi člena 11 za subjekte v njihovi pristojnosti, prejete informacije posredujejo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine.

Če so izpolnjene zahteve v zvezi z zaupnostjo iz te direktive, organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, posreduje informacije, pridobljene v skladu s tem odstavkom:

- (a) EBA;
 - (b) organom za reševanje podrejenih družb;
 - (c) organom za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, kolikor je to relevantno za pomembno podružnico;
 - (d) zadevnim pristojnim organom iz členov 115 in 116 Direktive 2013/36/EU ter
 - (e) organom za reševanje držav članic, v katerih imajo sedež subjekti iz člena 1(1), točki (c) in (d).“;
- (b) v odstavku 4 se četrti pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1093/2010 na prošnjo organa za reševanje organom za reševanje pomaga pri doseganju skupne odločitve.“;

(9) v členu 15 se doda naslednji odstavek:

„5. EBA spremlja, kako organi za reševanje izvajajo ocene rešljivosti institucij in skupin. EBA Komisiji do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] predloži poročilo o obstoječih praksah pri izvajanju ocen rešljivosti ter o morebitnih razlikah med državami članicami.

Poročilo iz prvega pododstavka zajema naslednje:

- (a) oceno metodologij za izvajanje ocen rešljivosti, ki so jih razvili organi za reševanje, vključno z opredelitvijo področij, na katerih lahko prihaja do razhajanj med državami članicami;
- (b) oceno zmogljivosti za testiranje, ki jih organi za reševanje potrebujejo za zagotovitev učinkovitega izvajanja strategije reševanja;
- (c) raven preglednosti za zadevne deležnike, kar zadeva metodologije, ki jih organi za reševanje razvijejo za izvajanje ocen rešljivosti, in rezultate teh ocen.“;

(10) v členu 16a se doda naslednji odstavek:

„7. Kadar za subjekt v postopku reševanja ali subjekt, ki sam ni subjekt v postopku reševanja, ne velja zahteva po skupnem blažilniku na isti podlagi kot je tista, na kateri mora subjekt izpolnjevati zahteve iz členov 45c in 45d te direktive, organi za reševanje uporabijo odstavke 1 do 6 tega člena na podlagi ocenjene zahteve po skupnem blažilniku, ki izhaja iz metodologije, določene v delegiranem aktu, sprejetem na podlagi člena 45c(4) te direktive. Uporablja se člen 128, četrti odstavek, Direktive 2013/36/EU.

Organ za reševanje v odločitev o določitvi zahtev iz členov 45c in 45d vključi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku iz prvega pododstavka tega odstavka. Subjekt javno objavi ocenjeno zahtevo po skupnem blažilniku, skupaj z informacijami iz člena 45i(3).“;

(11) člen 17 se spremeni:

(a) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Kadar organ za reševanje ugotovi, da ukrepi, ki jih predlaga zadevni subjekt, učinkovito zmanjšujejo ali odpravljajo bistvene ovire za rešljivost, sprejme odločitev po posvetovanju s pristojnim organom. V tej odločitvi se navede, da je organ za reševanje ocenil, da so predlagani ukrepi ustrezni za učinkovito zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, od subjekta pa se zahteva, naj izvede predlagane ukrepe.“;

(b) v odstavku 5 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za namene odstavka 4 imajo organi za reševanje najmanj pooblastilo za sprejetje katerega koli od naslednjih ukrepov:“;

(12) člen 18 se spremeni:

(a) v odstavku 2 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v sodelovanju s konsolidacijskim nadzornikom pripravi poročilo in ga predloži nadrejeni družbi v Uniji, organom za reševanje podrejenih družb, ki ga predložijo podrejenim družbam v njihovi pristojnosti, in organom za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice. Poročilo pripravi po posvetovanju s pristojnimi organi, v njem pa analizira bistvene ovire za učinkovito uporabo instrumentov za reševanje in bistvene ovire za izvajanje pooblastil za reševanje v zvezi s skupino in tudi v zvezi s skupinami v postopku reševanja, če skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja. V poročilu se obravnava vpliv na poslovni model skupine ter priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, potrebni ali ustrezni za odpravo teh ovir.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, vse ukrepe, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, sporoči konsolidacijskemu nadzorniku, EBA, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, kolikor je ta ukrep relevanten za te pomembne podružnice. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, in organi za reševanje podrejenih družb po posvetovanju s pristojnimi organi in organi za reševanje v jurisdikcijah, v katerih so pomembne podružnice, storijo vse, kar je v njihovi moči, da v okviru kolegija za reševanje sprejmejo skupno odločitev o ugotovitvi bistvenih ovir ter po potrebi o oceni ukrepov, ki jih predlaga nadrejena družba v Uniji, in ukrepov, ki jih za obravnavanje ali odpravo teh ovir zahtevajo organi, pri čemer upoštevajo možni učinek teh ukrepov v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina.“;

(c) odstavek 9 se nadomesti z naslednjim:

„9. Če skupna odločitev o sprejetju katerega koli ukrepa iz člena 17(5), točka (g), (h) ali (k), te direktive ni bila sprejeta, lahko EBA na prošnjo organa za reševanje v skladu z odstavkom 6, 6a ali 7 tega člena pomaga organom za reševanje pri doseganju dogovora v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(13) člena 27 in 28 se nadomestita z naslednjim:

„Člen 27

Ukrepi za zgodnje posredovanje

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja preučijo in po potrebi uporabijo ukrepe za zgodnje posredovanje, kadar institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d):
 - (a) izpolnjuje pogoje iz člena 102 Direktive 2013/36/EU ali člena 38 Direktive (EU) 2019/2034 ali pa je pristojni organ v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s členom 97 Direktive 2013/36/EU ugotovil, da ureditve, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih izvaja institucija ali subjekt, ter kapital in likvidnost te institucije ali subjekta ne zagotavljajo zanesljivega upravljanja in kritja njegovih tveganj, pri čemer velja kar koli od naslednjega:
 - (i) institucija ali subjekt ni sprejel popravnih ukrepov, ki jih zahteva pristojni organ, vključno z ukrepi iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ali člena 39 Direktive (EU) 2019/2034;
 - (ii) pristojni organ meni, da popravni ukrepi, razen ukrepov za zgodnje posredovanje, ne zadostujejo za odpravo težav zadevne institucije ali subjekta;

- (b) krši zahteve iz člena 45e ali 45f te direktive ali
- (c) v 12 mesecih po oceni pristojnega organa krši ali bo verjetno kršil katero koli zahtevo iz naslova II Direktive 2014/65/EU ali iz členov 3 do 7, 14 do 17 ali 24, 25 in 26 Uredbe (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta*.

Pristojni organ lahko določi, da je pogoj iz prvega pododstavka, točka (a)(ii), tega odstavka izpolnjen, ne da bi predhodno sprejel druge popravne ukrepe, vključno z izvajanjem pooblastil iz člena 104 Direktive 2013/36/EU ali člena 39 Direktive (EU) 2019/2034.

Za namene prvega pododstavka, točki (b) in (c), tega odstavka države članice zagotovijo, da organi za reševanje ali pristojni organi, kot so opredeljeni v členu 4(1), točka 26, Direktive 2014/65/EU, brez odlašanja obvestijo pristojni organ o kršitvi ali verjetni kršitvi.

- 2. Za namene odstavka 1 ukrepi za zgodnje posredovanje vključujejo naslednje:
 - (a) zahtevo, da upravljalni organ institucije ali subjekta bodisi:
 - (i) izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz načrta sanacije ali

- (ii) posodobi načrt sanacije v skladu s členom 5(2), kadar se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk iz prvotnega načrta sanacije, in v določenem časovnem okviru izvede eno ali več ureditev ali ukrepov iz posodobljenega načrta sanacije;
- (b) zahtevo, da upravljalni organ institucije ali subjekta skliče skupščino delničarjev institucije ali subjekta ali da jo, če upravljalni organ te zahteve ne izpolni, neposredno skliče pristojni organ, v obeh primerih pa določi dnevni red in zahteva, da delničarji preučijo sprejetje nekaterih odločitev;
- (c) zahtevo, da upravljalni organ institucije ali subjekta pripravi načrt, po potrebi v skladu z načrtom sanacije, za pogajanja o prestrukturiranju dolga z nekaterimi ali vsemi njegovimi upniki;
- (d) zahtevo po spremembi pravne strukture institucije ali subjekta;
- (e) zahtevo po odstranitvi, ali zamenjavi v skladu s členom 28, celotnega višjega vodstva ali upravljalnega organa institucije ali subjekta ali njegovih posameznih članov;
- (f) imenovanje enega ali več začasnih upraviteljev institucije ali subjekta v skladu s členom 29;

- (g) zahtevo, da upravljalni organ institucije ali subjekta pripravi načrt, ki ga institucija ali subjekt lahko izvede v primeru, da se odloči za začetek prostovoljnega prenehanja svojih dejavnosti.
3. Pristojni organi izberejo ustrezne ukrepe za zgodnje posredovanje iz odstavka 2 tega člena na podlagi tega, kar je sorazmerno z zasledovanimi cilji, pri čemer se poleg drugih relevantnih informacij upoštevata resnost kršitve ali verjetne kršitve in hitrost poslabšanja finančnega položaja institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d).
4. Pristojni organi za vsak ukrep za zgodnje posredovanje iz odstavka 2 določijo rok za izvedbo, ki je strogo omejen na čas, potreben za izvedbo zadevnega ukrepa pod razumnimi pogoji. Pristojni organi ocenijo učinkovitost ukrepa takoj po izteku roka in to oceno posredujejo organu za reševanje.

Kadar se v oceni ugotovi, da ukrepi za zgodnje posredovanje niso bili v celoti izvedeni ali niso učinkoviti, lahko pristojni organ izvede oceno, ali je izpolnjen pogoj iz člena 32(1), točka (a).

5. EBA do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 za spodbujanje dosledne uporabe pogojev iz odstavka 1 tega člena.

Člen 28

Zamenjava višjega vodstva ali upravljalnega organa

Za namene člena 27(2), točka (e), države članice zagotovijo, da se novo višje vodstvo ali upravljalni organ ali posamezni člani tega vodstva oziroma organa imenujejo v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom ter da taka imenovanja odobri ali potrdi pristojni organ.

* Uredba (EU) št. 600/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov in spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 173, 12.6.2014, str. 84, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/600/oj>).“;

(14) člen 29 se spremeni:

(a) odstavki 1, 2 in 3 se nadomestijo z naslednjim:

„1. Za namene člena 27(2), točka (f), države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi na podlagi tega, kar je sorazmerno glede na okoliščine, imenujejo enega ali več začasnih upraviteljev, da bodisi:

(a) začasno nadomesti upravljalni organ institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ali

(b) začasno sodeluje z upravljalnim organom institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d).

Pristojni organ ob imenovanju začasnega upravitelja navede, ali je to imenovanje za namene prvega pododstavka, točka (a) ali (b).

Za namene prvega pododstavka, točka (b), pristojni organ ob imenovanju poleg tega določi vlogo, pristojnosti in pooblastila začasnega upravitelja ter zahteve za upravljalni organ institucije ali subjekta o posvetovanju z začasnim upraviteljem ali pridobitvi njegove privolitve pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov.

Države članice od pristojnega organa zahtevajo, da objavi imenovanje katerega koli začasnega upravitelja, razen če ta ni pooblaščen za zastopanje institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d).

Države članice poleg tega zagotovijo, da ima vsak začasni upravitelj ustrezno znanje, veščine in izkušnje za opravljanje svojih nalog ter izpolnjuje zahteve iz člena 91(2) in (2a) Direktive 2013/36/EU. Ocena pristojnega organa o tem, ali začasni upravitelj ima takšno znanje, veščine in izkušnje ter izpolnjuje navedene zahteve, je sestavni del odločitve o imenovanju tega začasnega upravitelja.

2. Pristojni organ določi pooblastila začasnega upravitelja ob njegovem imenovanju na podlagi tega, kar je sorazmerno glede na okoliščine. Ta pooblastila lahko vključujejo nekatera ali vsa pooblastila upravljalnega organa institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), v skladu s statutom institucije ali subjekta in nacionalnim pravom, vključno s pooblastilom za izvajanje nekaterih ali vseh upravnih nalog upravljalnega organa institucije ali subjekta. Pooblastila začasnega upravitelja v zvezi z institucijo ali subjektom morajo biti skladna z veljavnim pravom gospodarskih družb. Pristojni organ lahko v primeru spremenjenih okoliščin takšna pooblastila prilagodi.

3. Pristojni organ ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli njegovo vlogo in naloge. Taka vloga in naloge lahko vključujejo:
- (a) ugotavljanje finančnega položaja institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d);
 - (b) upravljanje poslovanja ali dela poslovanja institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), z namenom ohranjanja ali obnovitve njegovega finančnega položaja;
 - (c) sprejetje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja poslov institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d);
 - (d) zagotavljanje, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnjuje vse zahteve na podlagi člena 30a(3), drugi pododstavek, (4), prvi pododstavek, ali (5).

Pristojni organ ob imenovanju začasnega upravitelja opredeli morebitne omejitve njegove vloge in nalog.“;

- (b) v odstavku 5 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„V vsakem primeru lahko začasni upravitelj pooblastilo za sklic skupščine delničarjev institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), in določitev njenega dnevnega reda uporabi le ob predhodni privolitvi pristojnega organa.“;

- (c) odstavka 6 in 7 se nadomestita z naslednjim:

„6. Začasni upravitelj na zahtevo pristojnega organa v časovnih presledkih, ki jih določi pristojni organ, pripravi poročila o finančnem položaju institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), ter o ukrepih, ki jih je izvedel v svojem mandatu. Začasni upravitelj v vsakem primeru pripravi tako poročilo ob koncu svojega mandata.

7. Začasni upravitelj je imenovan za največ eno leto. Pristojni organ lahko izjemoma enkrat to obdobje podaljša za obdobje, ki je sorazmerno glede na okoliščine, če so pogoji za imenovanje začasnega upravitelja še vedno izpolnjeni. Pristojni organ je odgovoren za ugotavljanje, ali so ti pogoji izpolnjeni, in za to, da delničarjem utemelji podaljšanje mandata začasnega upravitelja.“;

(15) člen 30 se spremeni:

(a) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Usklajevanje pooblastil za zgodnje posredovanje za skupine“;

(b) odstavki 1 do 4 se nadomestijo z naslednjimi:

„1. Kadar so v zvezi z nadrejeno družbo v Uniji izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 27, konsolidacijski nadzornik pred odločitvijo o uporabi ukrepa za zgodnje posredovanje o tem uradno obvesti EBA in se posvetuje z drugimi pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornikov.

2. Konsolidacijski nadzornik po uradnem obvestilu in posvetovanju iz odstavka 1 tega člena odloči, ali bo v zvezi z zadevno nadrejeno družbo v Uniji uporabil ukrepe za zgodnje posredovanje iz člena 27, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Odločitev sporoči EBA in drugim pristojnim organom v kolegiju nadzornikov.

3. Kadar so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 27 v zvezi s podrejeno družbo nadrejene družbe v Uniji, pristojni organ, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, ki namerava sprejeti ukrep v skladu z navedenim členom, o tem uradno obvesti EBA in se posvetuje s konsolidacijskim nadzornikom.

Po prejetju uradnega obvestila lahko konsolidacijski nadzornik v zvezi z zadevno institucijo ali subjektom iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), oceni verjetni vpliv uporabe ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 27 na skupino ali subjekte v skupini v drugih državah članicah. Konsolidacijski nadzornik to oceno v treh dneh sporoči pristojnemu organu.

Po tem uradnem obvestilu in posvetovanju se pristojni organ odloči, ali bo uporabil ukrep za zgodnje posredovanje. Pri odločitvi ustrezno upošteva morebitno oceno konsolidacijskega nadzornika. Pristojni organ odločitev sporoči EBA, konsolidacijskemu nadzorniku in drugim pristojnim organom v kolegiju nadzornikov.

4. Kadar namerava več kot en pristojni organ izvesti ukrep za zgodnje posredovanje iz člena 27 za več kot eno institucijo ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), v isti skupini, konsolidacijski nadzornik in drugi zadevni pristojni organi ocenijo, ali je ustrežneje imenovati istega začasnega upravitelja za vse zadevne subjekte ali usklajevati uporabo drugih ukrepov za zgodnje posredovanje za več kot eno institucijo ali subjekt, da se olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančnega položaja zadevne institucije ali subjekta. Ocena se poda v obliki skupne odločitve konsolidacijskega nadzornika in drugih zadevnih pristojnih organov. Skupna odločitev se sprejme v petih dneh od datuma uradnega obvestila iz odstavka 1 tega člena. Skupna odločitev se obrazloži in navede v dokumentu, ki ga konsolidacijski nadzornik predloži nadrejeni družbi v Uniji.

EBA lahko v skladu s členom 31 Uredbe (EU) št. 1093/2010 pristojnemu organu na njegovo zahtevo pomaga pri doseganju sporazuma.

Če skupna odločitev ni sprejeta v petih dneh, lahko konsolidacijski nadzornik in pristojni organi podrejenih družb samostojno sprejmejo odločitve o imenovanju začasnega upravitelja za institucije ali subjekte iz člena 1(1), točka (b), (c), ali (d), za katere so odgovorni, in o izvedbi drugih ukrepov za zgodnje posredovanje.“;

(c) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. EBA lahko v skladu s členom 19(3) Uredbe (EU) št. 1093/2010 pristojnim organom, ki nameravajo izvesti enega ali več ukrepov iz člena 27(2), točka (a), te direktive v zvezi z oddelkom A, točke (4), (10), (11) in (19) Priloge k tej direktivi, iz člena 27(2), točka (c), te direktive ali člena 27(2), točka (d), te direktive, na zahtevo katerega koli od njih pomaga pri doseganju dogovora.“;

(16) v naslov III se vstavi naslednji člen:

„Člen 30a

Priprave na reševanje

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi organe za reševanje brez odlašanja uradno obvestijo:

(a) o katerem koli ukrepu iz člena 104(1) Direktive 2013/36/EU ali iz člena 39(2) Direktive (EU) 2019/2034, ki ga sprejmejo ali ga zahtevajo od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive;

- (b) o tem, da so, kot je pokazala nadzorna dejavnost, v zvezi z institucijo ali subjektom iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnjeni pogoji iz člena 27(1), ne glede na uporabo ukrepa za zgodnje posredovanje;
- (c) o uporabi katerega koli od ukrepov za zgodnje posredovanje iz člena 27.

Pristojni organi v tesnem sodelovanju z organi za reševanje pozorno spremljajo položaj institucije ali subjekta in njegovo spoštovanje ukrepov iz prvega pododstavka, točka (a), katerih namen je obravnavati poslabšanje položaja te institucije ali subjekta, in ukrepov za zgodnje posredovanje iz prvega pododstavka, točka (c).

2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi čim prej uradno obvestijo organe za reševanje, kadar menijo, da obstaja pomembno tveganje, da bo v zvezi z institucijo ali subjektom iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), veljala ena ali več okoliščin iz člena 32(4). To uradno obvestilo vsebuje:
 - (a) razloge za uradno obvestilo;

- (b) pregled ukrepov, o katerih se odloča, ki bi preprečili propad zadevne institucije ali subjekta v razumnem časovnem okviru, njihov pričakovani učinek na institucijo ali subjekt, kar zadeva okoliščine iz člena 32(4), in pričakovani časovni okvir za izvajanje teh ukrepov.

Organi za reševanje po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka tega odstavka v tesnem sodelovanju s pristojnimi organi ocenijo, kaj je razumen časovni okvir za namene ocene pogoja iz člena 32(1), točka (b), ob upoštevanju hitrosti poslabšanja položaja institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), potrebe po učinkovitem izvajanju strategije reševanja in vseh drugih dejavnikov, ki so relevantni za ta primer. Organi za reševanje lahko kadar koli ponovno ocenijo časovni okvir in ga prilagodijo okoliščinam primera. Organi za reševanje to oceno ali ponovno oceno čim prej sporočijo pristojnim organom.

Po prejemu uradnega obvestila iz prvega pododstavka tega odstavka pristojni organi in organi za reševanje v tesnem sodelovanju spremljajo položaj institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izvajanje zadevnih ukrepov v njihovem pričakovanem časovnem okviru in vse druge pomembne dogodke. V ta namen se pristojni organi in organi za reševanje redno srečujejo, pri čemer pogostost srečanj določijo organi za reševanje ob upoštevanju okoliščin primera. Pristojni organi in organi za reševanje drug drugemu brez odlašanja zagotovijo vse ustrezne informacije.

3. Pristojni organi organom za reševanje zagotovijo vse informacije, ki jih zahtevajo organi za reševanje in so potrebne za katerega koli od naslednjih ukrepov:
 - (a) posodobitev načrta reševanja in priprave na morebitno reševanje institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d);
 - (b) izvedbo vrednotenja iz člena 36.

Kadar take informacije pristojnim organom še niso na voljo, organi za reševanje in pristojni organi sodelujejo in se usklajujejo, da bi pridobili te informacije. V ta namen so pristojni organi in organi za reševanje pooblaščen, da od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), zahtevajo, da zagotovi take informacije, tudi z inšpekcijskimi pregledi na kraju samem, in da te informacije predložijo drug drugemu.

4. Pooblastila organov za reševanje vključujejo pooblastilo za trženje potencialnim kupcem institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), sklepanje dogovorov za tako trženje ali da od institucije ali subjekta zahtevajo, da to stori, za naslednje namene:

- (a) priprave na reševanje navedene institucije ali subjekta v skladu z merili iz člena 39(2) in zahtevami glede zaupnosti iz členov 84 in 84b;
- (b) izvedba ocene organa za reševanje o pogoju iz člena 32(1), točka (b).

Kadar se organ za reševanje pri izvajanju pooblastila iz prvega pododstavka odloči, da bo institucijo ali subjekt tržil neposredno potencialnim kupcem, ustrezno upošteva okoliščine primera, zlasti vse preventivne ukrepe, ki bi jih lahko sprejel sistem jamstva za vloge, ali vse ukrepe, ki bi jih lahko sprejel IPS, in morebiten vpliv, ki bi ga lahko imelo izvajanje tega pooblastila na splošni položaj institucije ali subjekta.

5. Organi za reševanje so pooblaščen, da od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), zahtevajo, da vzpostavi potrebne ureditve, vključno z digitalno platformo, za izmenjavo informacij s potencialnimi kupci ali s svetovalci in cenilci, ki jih najame organ za reševanje. Kadar organ za reševanje izvaja to pooblastilo, se uporablja člen 84(1), točki (e) in (f).

6. Predhodno uradno obvestilo pristojnega organa v skladu z odstavkom 1, prvi pododstavek, tega člena ni nujen pogoj, da se lahko organi za reševanje pripravijo na reševanje institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ali izvajajo pooblastila iz odstavkov 3, 4 in 5 tega člena.
7. Organi za reševanje brez odlašanja uradno obvestijo pristojne organe o vseh ukrepih, sprejetih v skladu z odstavki 3, 4 in 5.
8. Države članice zagotovijo, da pristojni organi in organi za reševanje tesno sodelujejo v naslednjih primerih:
 - (a) pri odločanju o sprejetju ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (a), tega člena, katerih namen je obravnavanje poslabšanja položaja institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ter ukrepov iz odstavka 1, prvi pododstavek, točka (c), tega člena;
 - (b) pri odločanju o sprejetju katerega koli ukrepa iz odstavkov 3, 4 in 5;
 - (c) med izvajanjem ukrepov iz točk (a) in (b) tega pododstavka.

Pristojni organi in organi za reševanje zagotovijo, da so ti ukrepi dosledni, usklajeni in učinkoviti.“;

(17) v členu 31(2) se točka (c) nadomesti z naslednjim:

„(c) zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, zlasti kadar se zagotavlja iz proračuna države članice;“;

(18) člen 32 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi z institucijo, če organi za reševanje po prejemu sporočila na podlagi odstavka 2 ali na lastno pobudo in ob upoštevanju potrebe po učinkovitem izvajanju strategije reševanja ugotovijo, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) institucija propada ali bo verjetno propadla;

(b) ob upoštevanju časovnega okvira in drugih ustreznih okoliščin ne obstaja razumna verjetnost, da bi lahko kakršni koli alternativni ukrepi zasebnega sektorja, vključno z ukrepi v okviru IPS, preventivni ukrepi iz člena 11(3) Direktive 2014/49/EU, nadzorni ukrepi, ukrepi zgodnjega posredovanja ali odpis ali konverzija ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz člena 59(2) te direktive, sprejeti v zvezi z institucijo, preprečili propad institucije v razumnem časovnem okviru;

- (c) ukrep za reševanje je potreben zaradi javnega interesa na podlagi odstavka 5.
2. Države članice zagotovijo, da pristojni organ po posvetovanju z organom za reševanje oceni pogoj iz odstavka 1, točka (a).

Države članice lahko določijo, da lahko oceno pogoja iz odstavka 1, točka (a), poleg pristojnega organa opravi tudi organ za reševanje, po posvetovanju s pristojnim organom, kadar imajo organi za reševanje v skladu z nacionalnim pravom na voljo potrebne instrumente za tako oceno, zlasti ustrezen dostop do pomembnih informacij. V takem primeru države članice zagotovijo, da pristojni organ organu za reševanje brez odlašanja zagotovi vse ustrezne informacije, ki jih ta zahteva za izvedbo ocene, preden ali potem, ko ga organ za reševanje obvesti o svoji nameri, da bo opravil to oceno.

Oceno pogoja iz odstavka 1, točka (b), opravi organ za reševanje v tesnem sodelovanju s pristojnim organom. Pristojni organ brez odlašanja organu za reševanje predloži vse ustrezne informacije, ki jih organ za reševanje zahteva za izvedbo ocene. Pristojni organ lahko organ za reševanje tudi obvesti, da meni, da je pogoj iz odstavka 1, točka (b), izpolnjen.

Pri ocenjevanju pogojev iz odstavka 1, točki (a) in (b), pristojni organ ali organ za reševanje od sistema jamstva za vloge ali, kadar je ustrezno, IPS, katere član je institucija, zahteva najnovejše razpoložljive informacije, ki bi bile pomembne za tako oceno, vključno s tem, ali lahko sistem jamstva za vloge ali IPS prepreči propad.“;

(b) odstavek 4 se spremeni:

(i) v prvem pododstavku se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) potrebna je izredna javnofinančna pomoč, razen kadar se taka pomoč odobri v eni od oblik iz člena 32c.“;

(ii) drugi do peti pododstavek se črtajo;

(c) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Za namene odstavka 1, prvi pododstavek, točka (c), ukrep za reševanje ni potreben zaradi javnega interesa, če organ za reševanje ugotovi, da prenehanje institucije po običajnem insolvenčnem postopku ne bi ogrozilo nobenega od ciljev reševanja.“

Če organ za reševanje sklene, da bi prenehanje institucije po običajnem insolvenčnem postopku ogrozilo enega ali več ciljev reševanja, organ za reševanje sklene, da je ukrep za reševanje potreben zaradi javnega interesa, kadar je ukrep za reševanje potreben za doseganje enega ali več ciljev reševanja in sorazmeren z njimi ter kadar s prenehanjem institucije po običajnem insolvenčnem postopku cilji reševanja, ki so ogroženi, ne bi bili učinkoviteje doseženi.

Države članice zagotovijo, da organ za reševanje pri izvajanju ocene iz prvega pododstavka na podlagi informacij, ki so mu na voljo v času te ocene, preuči in primerja katero koli izredno javnofinančno pomoč, za katero se lahko razumno pričakuje, da bo odobrena instituciji tako v primeru reševanja kot v primeru prenehanja v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja.

Države članice zagotovijo, da organ za reševanje pri izvajanju ocene iz drugega pododstavka upošteva stroške reševanja in običajnega insolvenčnega postopka ter si prizadeva čim bolj zmanjšati in preprečiti zniževanje vrednosti, razen če je to potrebno za uresničitev ciljev reševanja.“;

(19) člena 32a in 32b se nadomestita z naslednjim:

„Člen 32a

Pogoji za reševanje v zvezi s centralnim organom in kreditnimi institucijami ali finančnimi institucijami, ki so stalno povezane s centralnim organom

Države članice zagotovijo, da so organi za reševanje sposobni sprejeti ukrep za reševanje v zvezi s centralnim organom in vsemi kreditnimi institucijami ali finančnimi institucijami, ki so stalno povezane z njim in so del iste skupine v postopku reševanja, kadar centralni organ in vse kreditne institucije ali finančne institucije, ki so stalno povezane z njim, ali skupina v postopku reševanja, ki ji pripadajo, kot celota izpolnjuje pogoje iz člena 32(1).

Člen 32b

Postopki v zvezi z institucijami in subjekti, za katere ne veljajo ukrepi za reševanje

1. Države članice zagotovijo, da kadar organ za reševanje ugotovi, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnjuje pogoje iz člena 32(1), točki (a) in (b), vendar ne pogoja iz člena 32(1), točka (c), pristojni organ ali organ za reševanje začne ali zahteva začetek ustreznega upravnega ali sodnega postopka, vključno s, kadar je na voljo, prostovoljnim postopkom, za prenehanje institucije ali subjekta na urejen način v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja.

2. Države članice zagotovijo, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ki preneha na urejen način v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja, v okoliščinah iz odstavka 1 tega člena, tudi s postopkom prostovoljnega prenehanja, v razumnem časovnem okviru izstopi s trga ali preneha opravljati svoje bančne dejavnosti.
3. Države članice zagotovijo, da kadar organ za reševanje ugotovi, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnjuje pogoje iz člena 32(1), točki (a) in (b), vendar ne pogoja iz člena 32(1), točka (c), ta ugotovitev predstavlja zadosten pogoj za to, da pristojni organ zadevni instituciji ali subjektu odvzame dovoljenje.
4. Države članice zagotovijo, da je odvzem dovoljenja instituciji ali subjektu iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), zadosten pogoj za to, da lahko zadevni nacionalni upravni ali sodni organ brez odlašanja začne postopek za prenehanje institucije ali subjekta na urejen način v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja.“;

(20) vstavi se naslednji člen:

„Člen 32c

Izredna javnofinančna pomoč

1. Države članice zagotovijo, da se lahko instituciji ali subjektu iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izjemoma odobri izredna javnofinančna pomoč zunaj ukrepa za reševanje, pod pogojem, da je izredna javnofinančna pomoč skladna s pogoji in zahtevami iz okvira Unije za državne pomoči, in le v naslednjih primerih:
 - (a) kadar se za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice izjemne ali sistemske narave in za ohranitev finančne stabilnosti izredna javnofinančna pomoč zagotovi v kateri od naslednjih oblik:
 - (i) državno jamstvo za kritje likvidnostnih posojil, ki so jih zagotovile centralne banke v skladu s svojimi pogoji;
 - (ii) državno jamstvo za na novo izdane obveznosti;
 - (iii) pridobitev kapitalskih instrumentov, ki niso instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ali drugih kapitalskih instrumentov ali uporaba ukrepov za oslABLJENA sredstva po cenah, s trajanjem in pod drugimi pogoji, ki zadevni instituciji ali subjektu ne dajejo neupravičene prednosti, kadar ob odobritvi javne pomoči ne obstajajo okoliščine iz člena 32(4), točka (a), (b) ali (c), ali člena 59(3);

- (b) kadar se izredna javnofinančna pomoč izvaja v obliki posredovanja sistema jamstva za vloge iz člena 11(3) Direktive 2014/49/EU;
- (c) kadar se izredna javnofinančna pomoč izvaja v obliki posredovanja sistema jamstva za vloge iz člena 11(5) Direktive 2014/49/EU;
- (d) kadar se izredna javnofinančna pomoč zagotovi v obliki državne pomoči, dodeljene instituciji ali subjektu iz člena 32b te direktive, razen pomoči, ki jo odobri sistem jamstva za vloge na podlagi člena 11(5) Direktive 2014/49/EU.

2. Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a):

- (a) so omejeni na solventne institucije ali subjekte, kot to potrdi pristojni organ;
- (b) so previdnostne in začasne narave ter temeljijo na vnaprej določeni strategiji, ki jo odobri pristojni organ, za izstop iz podpornih ukrepov, ki vključuje jasno določen datum prenehanja ukrepov, datum prodaje ali načrt odplačevanja za vsakega od teh ukrepov;
- (c) so sorazmerni, da se odpravijo posledice resne motnje v gospodarstvu države članice izjemne ali sistemske narave in ohrani finančna stabilnost, ter

- (d) se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvarila ali jih bo vsaj v naslednjih 12 mesecih verjetno ustvarila institucija ali subjekt.

Vnaprej določena strategija iz prvega pododstavka, točka (b), tega odstavka se ne razkrije, dokler institucija ali subjekt ne izstopi iz zadevnih podpornih ukrepov ali dokler ocena iz odstavka 6, drugi pododstavek, tega člena ni zaključena, ob upoštevanju obveznosti razkritja iz člena 17 Uredbe (EU) št. 596/2014, ki jih ni mogoče odložiti.

- 3. Za namene odstavka 2, prvi pododstavek, točka (a), tega člena, kadar je izredna javnofinančna pomoč v obliki podpornih ukrepov iz odstavka 1, točki (a)(ii) in (iii), tega člena, se institucija ali subjekt šteje za solventnega, kadar pristojni organ ugotovi, da ni prišlo ali v naslednjih 12 mesecih na podlagi trenutnih pričakovanj verjetno ne bo prišlo do kršitve katere koli od zahtev iz člena 92(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, člena 104a Direktive 2013/36/EU, člena 11(1) Uredbe (EU) 2019/2033, člena 40 Direktive (EU) 2019/2034 ali ustreznih veljavnih zahtev na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava.

Pristojni organ pri ocenjevanju, ali je prišlo do kršitve zahtev iz prvega pododstavka tega odstavka, ne upošteva kršitev, ki so bile do izvedbe ocene dejansko odpravljene. Če pristojni organ ugotovi, da bo v naslednjih 12 mesecih verjetno prišlo do prihodnje kršitve zahtev iz člena 104a Direktive 2013/36/EU ali člena 40 Direktive (EU) 2019/2034, lahko institucijo ali subjekt izjemoma šteje za solventnega, kadar ugotovi, da bo kršitev kratkoročna in da je institucija ali subjekt načrtoval učinkovite popravne ukrepe za njeno odpravo, ki jih je pristojni organ do izvedbe ocene ocenil kot verodostojne.

4. Za namene odstavka 2, prvi pododstavek, točka (d), zadevni pristojni organ količinsko opredeli izgube, ki jih je institucija ali subjekt ustvaril ali jih bo verjetno ustvaril. Ta količinska opredelitev temelji na pregledih kakovosti sredstev, ki jih opravijo ECB, EBA ali nacionalni organi, ali po potrebi na inšpekcijskih pregledih na kraju samem, ki jih izvede pristojni organ. Če teh pregledov ali inšpekcijskih pregledov ni mogoče opraviti v razumnem času, lahko pristojni organ količinsko opredelitev utemelji na bilanci stanja institucije ali subjekta, pod pogojem, da je bilanca stanja skladna z veljavnimi računovodskimi pravili in standardi, kot jih potrdi neodvisni zunanji revizor. Količinska opredelitev se izvede čim bližje datumu odobritve podpornih ukrepov in z uporabo najnovejših informacij, ki so na voljo pristojnemu organu.

5. Podporni ukrepi iz odstavka 1, točka (a)(iii), so omejeni na ukrepe, za katere je pristojni organ ocenil, da so potrebni za ohranitev solventnosti institucije ali subjekta z odpravo kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega v neugodnem scenariju stresnih testov na nacionalni ravni, ravni Unije ali ravni enotnega mehanizma nadzora ali v enakovrednih preizkusih, ki jih izvede ECB, EBA ali nacionalni organi, kadar je to ustrezno, in ki jih potrdi pristojni organ.

Z odstopanjem od odstavka 1, točka (a)(iii), tega člena se pridobitev instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala izjemoma dovoli, kadar je narava ugotovljenega primanjkljaja takšna, da pridobitev katerih koli kapitalskih instrumentov ali drugih kapitalskih instrumentov zadevni instituciji ali subjektu ne bi omogočila, da bi odpravil kapitalski primanjkljaj, ugotovljen v neugodnem scenariju v okviru zadevnega stresnega testa ali enakovrednega preizkusa. Znesek pridobljenih instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala ne sme presegati 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju zadevne institucije ali subjekta, izračunanega v skladu s členom 92(3) Uredbe (EU) št. 575/2013.

V izjemnih okoliščinah lahko pristojni organ dovoli preseganje 2-odstotne omejitve, kadar dokaže, da je to potrebno in primerno za izvedbo podpornih ukrepov, pri čemer upošteva posebne okoliščine primera. Znesek preseganja omejitve ne sme predstavljati tveganj za pravočasno in verodostojno izvajanje vnaprej določene strategije za izstop iz podpornih ukrepov. Pristojni organ Komisiji predloži analizo, na kateri temelji njegovo dovoljenje za preseganje 2-odstotne omejitve za namene morebitne ocene državne pomoči.

6. Države članice zagotovijo, da če se kateri koli od podpornih ukrepov iz odstavka 1, točka (a), ne odpokliče, odplača ali kako drugače preneha v skladu s pogoji strategije za izstop iz podpornega ukrepa, določene v času odobritve takega ukrepa, pristojni organ zahteva, da institucija ali subjekt predloži enkratni načrt popravnih ukrepov. V načrtu popravnih ukrepov se opišejo ukrepi, ki jih je treba sprejeti za izstop iz podpornega ukrepa v dveh letih in zagotovitev sposobnosti dolgoročnega uspešnega poslovanja institucije ali subjekta. Načrt popravnih ukrepov ne omejuje pooblastil ustreznih organov, da kadar koli ocenijo ali ugotovijo, ali institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel.

Kadar pristojni organ ni prepričan, da je načrt popravnih ukrepov verodostojen ali izvedljiv, ali kadar institucija ali subjekt ne ravna v skladu z načrtom popravnih ukrepov, zadevni organi ocenijo, ali institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel.

7. EBA do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 izda smernice o vrsti testov ali preizkusov iz odstavka 5 tega člena, ki lahko privedejo do podpornih ukrepov iz odstavka 1, točka (a)(iii), tega člena.“;

(21) v členu 33 se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

- „2. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s subjektom iz člena 1(1), točka (c) ali (d), ob upoštevanju potrebe po učinkovitem izvajanju strategije za reševanje, kadar navedeni subjekt izpolnjuje pogoje iz člena 32(1).

Za namen sprejetja ukrepa za reševanje se šteje, da subjekt propada ali bo verjetno propadel v katerem koli od naslednjih primerov:

- (a) subjekt izpolnjuje enega ali več pogojev iz člena 32(4), točka (b), (c) ali (d);
- (b) subjekt pomembno krši ali obstajajo objektivni elementi, ki kažejo, da bo subjekt v bližnji prihodnosti pomembno kršil veljavne zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Direktive 2013/36/EU.“;

(22) člen 33a se spremeni:

(a) v odstavku 8 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da organi za reševanje pri izvajanju pooblastila iz odstavka 1 tega člena brez odlašanja uradno obvestijo institucijo ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), in organe iz člena 83(2), točke (a) do (h), potem ko se na podlagi člena 32(1), točka (a), ugotovi, da institucija ali subjekt propada ali bo verjetno propadel, in pred sprejetjem odločitve o reševanju.“;

(b) v odstavku 9 se doda naslednji pododstavek:

„Ne glede na prvi pododstavek tega odstavka države članice zagotovijo, da imajo vlagatelji, kadar se tam navedena pooblastila izvajajo v zvezi z upravičenimi vlogami in se te vloge ne štejejo za nerazpoložljive za namene Direktive 2014/49/EU, dostop do ustreznega dnevnega zneska iz teh vlog.“;

(23) člen 35 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje imenujejo enega ali več izrednih upraviteljev, ki nadomesti ali sodeluje z upravljalnim organom institucije v postopku reševanja ali premostitvene institucije. Organi za reševanje objavijo imenovanje izrednega upravitelja. Organi za reševanje zagotovijo, da ima izredni upravitelj kvalifikacije, sposobnosti in znanje, ki so potrebni za opravljanje njegovih nalog.

Člen 91 Direktive 2013/36/EU se ne uporablja za imenovanje izrednih upraviteljev.

2. Izredni upravitelj ima vsa pooblastila delničarjev in upravljalnega organa institucije v postopku reševanja ali premostitvene institucije. Vendar jih lahko izvaja le pod nadzorom organa za reševanje.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Države članice zahtevajo, da izredni upravitelj za pristojni organ, ki ga je imenoval, v rednih časovnih presledkih, ki jih določi pristojni organ, ter ob začetku in koncu svojega mandata pripravi poročila o ekonomskem in finančnem položaju institucije v postopku reševanja ali premostitvene institucije ter ukrepov, ki jih izvaja v okviru izpolnjevanja svojih nalog.“;

(24) v členu 36 se vstavi naslednji odstavek:

„7a. Kadar je treba prispevati informacije pri odločitvah iz odstavka 4, točki (c) in (d), cenilec dopolni informacije iz odstavka 6, točka (c), z oceno vrednosti zunajbilančnih sredstev in vrednosti obveznosti, ki bi v prihodnje lahko nastale zaradi negotovega dogodka, in obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom.“;

(25) člen 37 se spremeni:

(a) odstavek 6 se nadomesti z naslednjim:

„6. Kadar se instrumenti za reševanje iz odstavka 3, točka (a) ali (b) tega člena, samostojno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje uporabijo za prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja, ves preostali del subjekta po prenosu sredstev, pravic ali obveznosti in po potrebi po uporabi drugih instrumentov za reševanje preneha na urejen način v skladu z nacionalnim pravom, ki se uporablja. Tako prenehanje se izvrši v razumnem časovnem okviru ob upoštevanju potrebe po storitvah ali podpori, ki jo preostali del subjekta zagotavlja na podlagi člena 65, da se prejemniku omogoči nadaljnje opravljanje dejavnosti ali storitev, ki jih je pridobil s tem prenosom, in ob upoštevanju vseh drugih razlogov, v skladu s katerimi je nadaljnji obstoj preostalega dela subjekta potreben, da se uresničijo cilji reševanja ali upoštevajo načela iz člena 34.

Prvi pododstavek tega odstavka se ne uporablja, kadar se za institucijo v postopku reševanja uporablja instrument za reševanje s sredstvi upnikov za namen člena 43(2), točka (a), v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje.

Kadar bi ukrep za reševanje v primerih iz prvega pododstavka tega odstavka povzročil, da bi izgube krili upniki ali da bi se njihove terjatve konvertirale, se lahko organ za reševanje odloči, da ne bo izvajal pooblastila za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov v skladu s členom 59, kot je navedeno v odstavku 2 tega člena, če bi ti instrumenti ostali v preostalem delu subjekta, uporaba instrumentov za reševanje iz odstavka 3, točka (a) ali (b), tega člena pa bi skupaj s prenehanjem preostalega dela subjekta na podlagi vrednotenja iz člena 36 zagotovila, da bi krili izgube pred vsemi drugimi upniki institucije v postopku reševanja.“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„11. EBA spremlja ukrepe in priprave organov za reševanje, da zagotovi učinkovito izvajanje instrumentov in pooblastil za reševanje v primeru reševanja. EBA Komisiji do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] predloži poročilo o stanju obstoječih praks ter o morebitnih razlikah med državami članicami.

Poročilo iz prvega pododstavka zajema vsaj naslednje:

- (a) vzpostavljene ureditve za izvajanje instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov ter raven sodelovanja z infrastrukturami finančnih trgov in organi tretjih držav, kadar je to ustrezno;
- (b) vzpostavljene ureditve za operacionalizacijo drugih instrumentov za reševanje;
- (c) raven preglednosti za ustrezne deležnike v zvezi z ureditvami iz točk (a) in (b).“;

(26) člen 40 se spremeni:

- (a) v odstavku 1 se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za uveljavitev instrumenta premostitvene institucije in ob upoštevanju potrebe po zasledovanju katerega koli cilja reševanja države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pooblastilo, da na premostitveno institucijo prenesejo vse naslednje:“;

(b) v odstavku 2 se doda naslednji pododstavek:

„Brez poseganja v drugi pododstavek, kadar uporaba instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov omogoča, da se kapital premostitvene institucije v celoti zagotovi s konverzijo obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, v delnice ali druge vrste kapitalskih instrumentov, se lahko opusti zahteva, da je premostitvena institucija v celoti ali delno v lasti enega ali več javnih organov iz prvega pododstavka, točka (a).“;

(27) v členu 42(5) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) je takšen prenos potreben, da se zagotovi nemoteno delovanje institucije v postopku reševanja, premostitvene institucije ali samega nosilca upravljanja sredstev, ali“;

(28) člen 44 se spremeni:

(a) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Shema za financiranje reševanja lahko da prispevek iz odstavka 4, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, imetniki ustreznih kapitalskih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, z zmanjšanjem, odpisom ali konverzijo na podlagi člena 48(1) in člena 60(1), ter sistem jamstva za vloge na podlagi člena 109, kadar je ustrezno, zagotovijo prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, enak znesku, ki ni manjši od 8 % vseh obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izmerjenih v skladu z vrednotenjem iz člena 36;
- (b) prispevek iz sheme za financiranje reševanja ne presega 5 % vseh obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja, izmerjenih v skladu z vrednotenjem iz člena 36.“;

(b) v odstavku 7 se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Organ za reševanje lahko v izjemnih primerih poišče dodatno financiranje iz alternativnih virov financiranja, potem ko:

- (a) je shema za financiranje reševanja zagotovila prispevek na podlagi odstavka 4 in je bila dosežena 5-odstotna omejitev iz odstavka 5, točka (b), ter
- (b) so bile vse obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, ki niso upravičene vloge, in so razvrščene nižje kot vloge iz člena 108(1), prvi pododstavek, točka (b), ter niso bile izvzete iz reševanja s sredstvi upnikov na podlagi odstavka 3 tega člena, v celoti odpisane ali konvertirane.“;

(29) v členu 44a se doda naslednji odstavek:

„8. EBA ob usklajevanju z ESMA do ... [18 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] Komisiji predloži poročilo o uporabi tega člena. V tem poročilu se primerjajo ukrepi, ki so jih države članice sprejele za uskladitev s tem členom, analizira njihova učinkovitost pri zaščiti neprofesionalnih strank in oceni njihov učinek na čezmejno poslovanje. Na podlagi tega poročila lahko Komisija poda zakonodajne predloge za spremembo te direktive.“;

(30) v členu 45 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da institucije in subjekti iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), vedno izpolnjujejo zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar to zahteva in kot jih določi organ za reševanje v skladu s tem členom ter členi 45a do 45i.“;

(31) člen 45b se spremeni:

(a) vstavita se naslednja odstavka:

„1a. Subjekti v postopku reševanja vključijo vloge v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti le, kadar je tako vključitev odobril organ za reševanje v skladu z odstavkom 1b in kadar te vloge izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) vloge izpolnjujejo vse pogoje iz odstavka 1, prvi pododstavek;
- (b) vlog nimajo fizične osebe ali mikro, mala in srednja podjetja;
- (c) vloge so vezane vloge s prvotno zapadlostjo najmanj enega leta in lastniku ne dajejo pravice do predčasnega povračila, tudi če je za predčasno povračilo predvideno plačilo kazni;

- (d) zadevna pogodben dokumentacija se izrecno sklicuje na:
 - (i) namero subjekta v postopku reševanja, da vloge vključi v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti;
 - (ii) izključitev vlog iz kakršnega koli odplačila s strani sistema jamstva za vloge na podlagi člena 5(1), točka (1), Direktive 2014/49/EU.
- 1b. Organ za reševanje lahko subjektu v postopku reševanja dovoli, da v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti ali delno vključi vloge, če se prepriča, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
 - (a) organ za reševanje pričakuje, da te vloge ne bodo v celoti ali delno izključene iz reševanja s sredstvi upnikov na podlagi člena 44(3) ali v okviru delnega prenosa ne bodo v celoti prenesene na prejemnika;
 - (b) organ za reševanje je ugotovil, da vključitev ni ali verjetno ne bo bistvena ovira za rešljivost, zlasti zaradi učinka na izvedljivost uporabe instrumentov za reševanje na način, s katerim se dosežejo cilji reševanja.

Organ za reševanje prekliče dovoljenje, kadar ugotovi, da eden od pogojev iz prvega pododstavka ni več izpolnjen. V tem primeru subjekt v postopku reševanja vloge preneha vključevati v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti.“;

- (b) v odstavkih 4, 5 in 7 se izraz „GSPI“ nadomesti z izrazom „subjekti, ki so GSPI“;
- (c) odstavek 8 se spremeni:
 - (i) v prvem pododstavku se izraz „GSPI“ nadomesti z izrazom „subjekti, ki so GSPI“;
 - (ii) v drugem pododstavku, točka (c), se izraz „GSPI“ nadomesti z izrazom „subjekt, ki je GSPI“;
 - (iii) v četrtem pododstavku se izraz „GSPI“ nadomesti z izrazom „subjekti, ki so GSPI“;

(d) doda se naslednji odstavek:

„10. Organ za reševanje lahko subjektu v postopku reševanja dovoli, da izpolni zahteve iz odstavkov 4, 5 in 7 z uporabo kapitala ali obveznosti iz odstavkov 1 in 3, kadar sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

- (a) za subjekte, ki so GSPI, ali subjekte v postopku reševanja, za katere velja člen 45c(5) ali (6), organ za reševanje ni zmanjšal zahteve iz odstavka 4 tega člena na podlagi prvega pododstavka navedenega odstavka;
- (b) obveznosti iz odstavka 1 tega člena, ki ne izpolnjujejo pogoja iz člena 72b(2), točka (d), Uredbe (EU) št. 575/2013, izpolnjujejo pogoje iz člena 72b(4), točke (b) do (e), navedene uredbe.“;

(32) člen 45c se spremeni:

(a) v odstavku 2a, drugi pododstavek, se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) obveznosti, ki izpolnjujejo merila primernosti iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen člena 72b(2), točki (b) in (d), navedene uredbe ter, kadar je ustrezno, iz člena 45b(1a) te direktive;“;

- (b) v odstavku 3, osmi pododstavek, se besedilo „ključne ekonomske funkcije“ nadomesti z izrazom „kritične funkcije“;
- (c) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. EBA pripravi osnutke regulativnih tehničnih standardov, s katerimi določi metodologijo, ki jo morajo organi za reševanje uporabiti pri oceni zahteve iz člena 104a Direktive 2013/36/EU in zahteve po skupnem blažilniku za namen določitve zahteve iz člena 45(1) te direktive in izvajanja pooblastil iz člena 16a te direktive, za naslednje subjekte:

- (a) subjekte v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, kadar za skupino v postopku reševanja ne veljajo navedene zahteve iz Direktive 2013/36/EU;
- (b) subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, kadar za subjekt ne veljajo navedene zahteve iz Direktive 2013/36/EU na enaki podlagi kot zahteve iz člena 45f te direktive.

EBA ta osnutek regulativnih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te direktive s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010.“;

(d) vstavi se naslednji odstavek:

„6a. Za subjekte v postopku reševanja, ki so del skupine v postopku reševanja, katere skupna sredstva so višja od 30 milijard EUR in katere prednostna strategija reševanja predvideva predvsem uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije in njen izstop s trga, je raven zahteve iz odstavka 3 tega člena najmanj enaka:

(a) 15 %, kadar se izračuna v skladu s členom 45(2), točka (a), ter

(b) 4,5 %, kadar se izračuna v skladu s členom 45(2), točka (b).

Prvi pododstavek tega odstavka se ne uporablja za subjekte v postopku reševanja, katerih prednostna strategija reševanja predvideva uporabo instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov za namen člena 43(2), točka (a), neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje.“;

(e) v odstavku 7, osmi pododstavek, se besedilo „ključne ekonomske funkcije“ nadomesti z izrazom „kritične funkcije“;

(33) v členu 45d(1) se uvodno besedilo nadomesti z naslednjim:

„Za subjekt v postopku reševanja, ki je subjekt, ki je GSPI, zahteva iz člena 45(1) zajema naslednje:“;

(34) člen 45f se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) tretji pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka tega odstavka nadrejene družbe v Uniji, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo zahteve iz členov 45c in 45d na konsolidirani podlagi.“;

(ii) peti pododstavek se nadomesti z naslednjim:

„Za skupine v postopku reševanja, opredeljene v skladu s členom 2(1), točka (83b)(b), tiste kreditne institucije ali finančne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, centralni organ, ki sam ni subjekt v postopku reševanja, ter morebitni subjekti v postopku reševanja, za katere ne velja zahteva iz člena 45e(3), izpolnijo člen 45c(7) na posamični podlagi.“;

(b) v odstavku 2, točka (a), se točka (ii) nadomesti z naslednjim:

„(ii) ki izpolnjujejo merila primernosti iz člena 72a Uredbe (EU) št. 575/2013, razen člena 72b(2), točke (b), (c), (k), (l) in (m), in člena 72b(3), (4) in (5) navedene uredbe ter, kadar je ustrezno, iz člena 45b(1a) te direktive;“;

(35) člen 45g se nadomesti z naslednjim:

„Člen 45g

Opustitev za centralni organ ali za kreditne institucije ali finančne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom

Organ za reševanje lahko delno ali v celoti opusti uporabo člena 45f v zvezi s centralnim organom ali kreditno institucijo ali finančno institucijo, ki je stalno povezana s centralnim organom, kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) kreditna institucija ali finančna institucija in centralni organ so pod nadzorom istega pristojnega organa ter imajo sedež v isti državi članici in so del iste skupine v postopku reševanja;
- (b) obveznosti centralnega organa in njegovih kreditnih institucij ali finančnih institucij, ki so stalno povezane z njim, so solidarna odgovornost ali pa centralni organ v celoti jamči za obveznosti teh kreditnih institucij ali finančnih institucij;

- (c) minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter solventnosti in likvidnosti centralnega organa in vseh kreditnih institucij ali finančnih institucij, ki so stalno povezane z njim, se spremljajo kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij;
 - (d) v primeru opustitve za kreditno institucijo ali finančno institucijo, ki je stalno povezana s centralnim organom, je vodstvo centralnega organa pooblaščen za izdajanje navodil vodstvu takih institucij;
 - (e) zadevna skupina v postopku reševanja izpolnjuje zahtevo iz člena 45e(3) ter
 - (f) ni trenutnih ali predvidenih bistvenih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali za odplačilo obveznosti med centralnim organom in kreditnimi institucijami ali finančnimi institucijami, stalno povezanimi z njim, v primeru reševanja.“;
- (36) člen 45i se spremeni:
- (a) v odstavku 3 se doda naslednji pododstavek:

„Subjekti razkrijejo informacije, ki se zahtevajo na podlagi tega odstavka, v skladu z ureditvami iz člena 128b.“;

(b) odstavka 5 in 6 se nadomestita z naslednjim:

„5. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih so določeni:

- (a) metode in ureditve za sporočanje informacij iz odstavkov 1 in 2;
- (b) pogostost in roki za predložitev poročil iz točke (a).

V osnutkih izvedbenih tehničnih standardov se določi, kako na standardiziran način zagotavljati informacije o vrstnem redu postavk iz odstavka 1, točka (c), ki se uporablja v nacionalnih insolvenčnih postopkih v posamezni državi članici.

Za institucije in subjekte iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), te direktive, za katere veljata člena 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013, se takšni osnutki izvedbenih tehničnih standardov po potrebi uskladijo z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi člena 430 navedene uredbe.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

- 5a. EBA razvije rešitve IT, vključno s predlogami za poročanje, podatkovnimi standardi, oblikami in navodili, za sporočanje informacij iz odstavkov 1 in 2.
6. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih se določijo:
 - (a) metode in ureditve za razkritja iz odstavka 3;
 - (b) pogostost razkritij.

Informacije v osnutku izvedbenih tehničnih standardov morajo biti dovolj razumljive in primerljive, da se oceni, kakšni so profili tveganja institucij in subjektov iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), in v kakšni meri te institucije in subjekti izpolnjujejo zahtevo iz člena 45e ali 45f.

Za institucije in subjekte iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), te direktive, za katere veljata člena 92a in 92b Uredbe (EU) št. 575/2013, se osnutki izvedbenih tehničnih standardov po potrebi uskladijo z izvedbenim aktom, sprejetim na podlagi člena 434a navedene uredbe.

EBA ta osnutek izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

6a. EBA razvije rešitve IT za razkritja iz odstavka 3, vključno z oblikami in navodili za ta razkritja.“;

(37) v členu 45j se odstavek 2 nadomesti z naslednjim:

„2. EBA pripravi osnutke izvedbenih tehničnih standardov, v katerih so določeni:

- (a) metode in ureditve, v skladu s katerimi organi za reševanje v sodelovanju s pristojnimi organi zbirajo informacije in jih pošiljajo EBA za namene iz odstavka 1;
- (b) pogostost in roki za predložitev poročil iz točke (a).

EBA te osnutke izvedbenih tehničnih standardov Komisiji predloži do ... [12 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

3. EBA razvije rešitve IT, vključno s predlogami za poročanje, podatkovnimi standardi, oblikami in navodili, za sporočanje informacij iz odstavka 1.“;

(38) v členu 45l(3) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Poročilo iz odstavka 2 zajema tri koledarska leta in se Komisiji predloži do 31. decembra v koledarskem letu, ki sledi zadnjemu letu, zajetemu v poročilu. Obveznost iz odstavka 2 preneha veljati po predložitvi drugega poročila.“;

(39) člen 45m se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da lahko organi za reševanje določijo ustrezna prehodna obdobja, ki niso daljša od treh let, v katerih institucije ali subjekti iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnijo zahteve iz člena 45e ali 45f ali zahteve, ki izhajajo iz uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), kot je ustrezno, kadar izpolnjevanje navedenih zahtev brez prehodnega obdobja ne bi bilo sorazmerno.

Organ za reševanje lahko določi vmesne ciljne ravni za zahteve, določene v členu 45e ali 45f, ali za zahteve, ki izhajajo iz uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), kot je ustrezno, ki jih mora institucija ali subjekt izpolnjevati na datum, ki ga določi organ za reševanje. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja zahtevi.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena prehodno obdobje, ki ga organ za reševanje določi za institucijo ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), za katerega se v prednostni strategiji reševanja namesto prenehanja po običajnem insolvenčnem postopku uporabi ukrep za reševanje, ni daljše od štirih let.

Kadar je to ustrezno utemeljeno in primerno na podlagi meril iz odstavka 7, lahko organ za reševanje določi daljše prehodno obdobje, ki traja največ šest let.

Organ za reševanje lahko določi vmesne ciljne ravni za zahtevo iz člena 45e ali za zahteve, ki so posledica uporabe člena 45b(4), (5) ali (7), kot je ustrezno, ki jih mora institucija ali subjekt izpolnjevati na datum, ki ga določi organ za reševanje. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja zahtevi.“;

(b) odstavek 4 se nadomesti z naslednjim:

„4. Zahteve iz člena 45b(4) in (7) ter člena 45c(5) in (6), kot je ustrezno, se v treh letih po datumu, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPI ali GSPI zunaj EU ali se je subjekt v postopku reševanja znašel v položaju iz člena 45c(5) ali (6), ne uporabljajo.“;

(40) v členu 46(2) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Na podlagi ocene iz odstavka 1 tega člena se določi znesek, v višini katerega je treba odpisati ali konvertirati obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, za naslednje namene:

- (a) da se obnovi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala institucije v postopku reševanja ali po potrebi določi količnik premostitvene institucije ob upoštevanju morebitnega prispevka kapitala iz sheme za financiranje reševanja v skladu s členom 101(1), točka (d), te direktive;
- (b) da se ohrani zadostno tržno zaupanje v institucijo v postopku reševanja ali premostitveno institucijo, pri čemer se upoštevajo vse obveznosti, ki bi v prihodnje lahko nastale zaradi nedoločenega dogodka, ali obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, ki niso bile odpisane ali konvertirane, ter da tej instituciji omogoča, da vsaj še eno leto izpolnjuje pogoje za dovoljenje in da opravlja dejavnosti, za katere ima dovoljenje na podlagi Direktive 2013/36/EU ali 2014/65/EU.“;

(41) člen 47(1) se spremeni:

(a) točka (a) se nadomesti z naslednjim:

„(a) razveljavijo obstoječe delnice ali druge lastniške instrumente ali jih prenesejo na:

(i) upnike, katerih terjatve se konvertirajo v delnice ali druge vrste kapitalskih instrumentov;

(ii) kupca, kadar se ta odstavek uporablja skupaj z instrumentom prodaje poslovanja ali

(iii) premostitveno institucijo, kadar se ta odstavek uporablja skupaj z instrumentom premostitvene institucije;“;

(b) točka (b)(i) se nadomesti z naslednjim:

„(i) ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59, ki jih institucija v postopku reševanja izda na podlagi pooblastila iz člena 59(2), ali“;

(42) člen 52 se spremeni:

(a) v odstavku 1 se doda naslednji pododstavek:

„V izjemnih primerih lahko organ za reševanje enomesečni rok za predložitev načrta za reorganizacijo poslovanja podaljša za en mesec.“;

(b) v odstavku 5 se doda naslednji pododstavek:

„Organ za reševanje lahko od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), zahteva, da v načrt za reorganizacijo poslovanja vključi dodatne elemente.“;

(43) člen 53 se spremeni:

(a) odstavka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„3. Kadar organ za reševanje glavnico obveznosti ali preostali neporavnan znesek v zvezi z obveznostjo, vključno z obveznostjo z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, s pooblastilom iz člena 63(1), točka (e), zmanjša na nič, se ta obveznost in katere koli obveze ali terjatve v zvezi z njo, ki niso obračunane v času izvajanja pooblastila, obravnavajo kot izpolnjene za vse namene in niso dokazljive v nobenem nadaljnjem postopku v zvezi z institucijo v postopku reševanja ali katerim koli subjektom naslednikom v katerem koli nadaljnjem prenehanju.

4. Kadar organ za reševanje glavnico obveznosti ali preostali neporavnan znesek v zvezi z obveznostjo, vključno z obveznostjo z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, s pooblastilom iz člena 63(1), točka (e), delno, ampak ne v celoti, zmanjša:

(a) je obveznost izpolnjena v višini zneska zmanjšanja;

(b) se ustrezen instrument ali sporazum, ki je ustvaril prvotno obveznost, še naprej uporablja v zvezi s preostankom glavnice ali preostalim neporavnanim zneskom v zvezi z obveznostjo, ob upoštevanju kakršne koli spremembe zneska zapadlih obresti, da se odrazi zmanjšanje glavnice, in kakršne koli nadaljnje spremembe pogojev, ki jo organ za reševanje lahko izvede z uporabo pooblastila iz člena 63(1), točka (j).“;

(b) doda se naslednji odstavek:

„5. Za namene odstavkov 3 in 4 je izpolnitev obveznosti z negotovim časom zapadlosti ali zneskom in morebitnih terjatev v zvezi z njo učinkovita, če in ko sta dokončno določena časovni okvir in znesek zadevne obveznosti ali če in ko je nastala terjatev v zvezi z njo.“;

(44) člen 55 se spremeni:

(a) odstavka 1 in 2 se nadomestita z naslednjim:

„1. Države članice zahtevajo, da institucije in subjekti iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), vključijo pogodbeno določilo, ki določa, da upnik ali stranka sporazuma ali instrumenta, ki vzpostavlja ustrezní kapitalski instrument ali obveznost, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, prizna, da je ta instrument ali obveznost lahko predmet pooblastil za odpis in konverzijo, ter se strinja, da bo zavezan k vsakemu znižanju glavnice ali preostalega neporavnanege zneska, konverziji ali razveljavitvi, ki se uveljavijo z izvajanjem navedenih pooblastil s strani organa za reševanje, če ta instrument ali obveznost izpolnjuje vse naslednje pogoje:

(b) instrument ali obveznost ni vloga iz člena 108(1), točka (b);

(c) za instrument ali obveznost velja pravo tretje države;

(d) instrument ali obveznost se izda ali sprejme po datumu, ko država članica začne uporabljati določbe, sprejete za prenos tega oddelka.

Prvi pododstavek se ne uporablja, kadar organ za reševanje države članice ugotovi, da so lahko na podlagi prava tretje države ali zavezujočega sporazuma, sklenjenega s to tretjo državo, instrumenti ali obveznosti iz prvega pododstavka predmet pooblastil za odpis in konverzijo, ki jih ima organ za reševanje države članice.

- 1a. Zahteva iz odstavka 1 se ne uporablja za subjekte za likvidacijo ali podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, ki sami niso subjekti v postopku reševanja.

Instrumenti ali obveznosti subjektov iz prvega pododstavka tega odstavka, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavka 1, prvi pododstavek, tega člena in ki ne vključujejo pogodbenega določila iz navedenega odstavka, se ne upoštevajo pri zahtevi iz člena 45(1).

Z odstopanjem od prvega pododstavka tega odstavka se lahko organi za reševanje odločijo, da se zahteva iz odstavka 1 uporablja za naslednje subjekte:

- (a) subjekt za likvidacijo, za katerega je organ za reševanje določil zahtevo iz člena 45(1);

- (b) podrejena družba subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, ki sam ni subjekt v postopku reševanja.
2. Države članice zagotovijo, da se, kadar institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ugotovi, da vključitev določila, zahtevanega na podlagi odstavka 1 tega člena, v pogodbeno določbo, ki urejajo zadevno obveznost, s pravnega ali drugega vidika ni izvedljiva, zahteva za vključitev navedenega določila ne uporablja.

Kadar v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, ki ne vključujejo pogodbenega določila, zahtevanega na podlagi odstavka 1 tega člena, znaša več kot 10 % navedenega razreda, institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), o tem uradno obvesti organ za reševanje. Ta institucija ali subjekt v tako uradno obvestilo vključi določitev razreda obveznosti, ki na podlagi prvega pododstavka tega odstavka ne vključujejo navedenega pogodbenega določila, in utemeljitev zanjo. Ta institucija ali subjekt organu za reševanje v razumnem časovnem okviru po prejemu uradnega obvestila predloži tudi vse informacije, ki jih organ za reševanje zahteva. Organ za reševanje oceni učinek teh informacij na rešljivost navedene institucije ali subjekta, vključno z učinkom na rešljivost, ki izhaja iz tveganja kršitve zaščitnih ukrepov, ki jih imajo upniki na podlagi člena 73 pri uporabi pooblastila za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti.

Če organ za reševanje ugotovi, da vključitev določila, zahtevanega na podlagi odstavka 1, v pogodbeno določbo s pravnega ali drugega vidika ni neizvedljiva, ob upoštevanju potrebe po tem, da se zagotovi rešljivost navedene institucije ali subjekta, lahko v razumnem časovnem okviru zahteva vključitev takega pogodbenega določila. Organ za reševanje lahko tudi zahteva, da institucija ali subjekt spremeni svojo prakso glede uporabe izvzetja od pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov.

Obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka ne vključujejo instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, instrumentov dodatnega kapitala in dolžniških instrumentov iz člena 2(1), točka (48)(ii), kadar so ti instrumenti nezavarovane obveznosti. Poleg tega so obveznosti iz prvega pododstavka tega odstavka nadrejene obveznostim, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 108(2).

Kadar organ za reševanje ugotovi, da obveznosti, ki ne vključujejo pogodbenega določila, zahtevanega na podlagi odstavka 1 tega člena, ustvarjajo bistveno oviro za rešljivost, uporabi pooblastila iz člena 17, kot je ustrezno za odstranitev navedene ovire za rešljivost.

Obveznosti, v zvezi s katerimi institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), v pogodbene določbe ne vključi določila, zahtevanega na podlagi odstavka 1 tega člena, ali v zvezi s katerimi se v skladu s tem odstavkom ta zahteva ne uporablja, se ne upoštevajo pri minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.“;

(b) v odstavku 6, prvi pododstavek, se črtata točki (b) in (c);

(c) odstavek 8 se črta;

(45) člen 59 se spremeni:

(a) odstavek 3 se spremeni:

(i) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Države članice zahtevajo, da organi za reševanje v zvezi z ustreznimi kapitalskimi instrumenti in kvalificiranimi obveznostmi iz odstavka 1a tega člena, ki jih je izdala institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), brez odlašanja uporabijo pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s členom 60, pri čemer upoštevajo potrebo po učinkovitem izvajanju tega pooblastila ali, kadar je ustrezno, strategije reševanja za skupino v postopku reševanja, ko nastopi ena ali več naslednjih okoliščin:“;

(ii) točka (e) se nadomesti z naslednjim:

„(e) institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen kadar se ta pomoč odobri v eni od oblik iz člena 32c.“;

(b) v odstavku 4 se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) ob upoštevanju časovnega okvira in drugih ustreznih okoliščin ni upravičeno pričakovati, da bi kakršen koli ukrep, vključno z alternativni ukrepi zasebnega sektorja, nadzornimi ukrepi ali ukrepi za zgodnje posredovanje, razen odpisa ali konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz odstavka 1a tega člena, preprečil propad institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ali skupine v razumnem časovnem okviru.“;

(46) člen 63 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) točka (m) se nadomesti z naslednjim:

„(m) pooblastilo, da od zadevnega organa zahtevajo, da pravočasno oceni pridobitelja kvalificiranega deleža z odstopanjem od rokov iz člena 31 Uredbe (EU) št. 648/2012, člena 27a Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta*, člena 11 Direktive 2009/65/ES, člena 58 Direktive 2009/138/ES, člena 22 Direktive 2013/36/EU in člena 12 Direktive 2014/65/EU ter od vseh rokov, določenih v nacionalni zakonodaji, s katero se prenaša člen 6 Direktive (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta**.

* Uredba (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 (UL L 257, 28.8.2014, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/909/oj>).

** Direktiva (EU) 2015/2366 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2015 o plačilnih storitvah na notranjem trgu, spremembah direktiv 2002/65/ES, 2009/110/ES ter 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 1093/2010 ter razveljavitvi Direktive 2007/64/ES (UL L 337, 23.12.2015, str. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Kadar se pooblastila iz prvega pododstavka, točka (e) ali (f), izvajajo v zvezi z obveznostmi z negotovim časom zapadlosti ali zneskom, je zmanjšanje ali konverzija učinkovita, če in ko sta dokončno določena čas zapadlosti in znesek zadevne obveznosti ali če in ko je nastala terjatev v zvezi z njo.“;

(b) v odstavku 2 se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) ob upoštevanju členov 3(6) in 85(1) te direktive, zahteve za pridobitev dovoljenja ali soglasja katere koli javne ali zasebne osebe, vključno z delničarji ali upniki institucije v postopku reševanja in pristojnimi organi za namene členov 22 do 27 Direktive 2013/36/EU;“;

(47) v členu 71a se odstavek 3 nadomesti z naslednjim:

„3. Odstavek 1 se uporablja za vsako finančno pogodbo, ki izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) pogodba ustvari novo obveznost ali pomembno spreminja veljavno obveznost po začetku veljavnosti določb, sprejetih na nacionalni ravni za prenos tega člena;

- (b) pogodba zagotavlja eno ali več pravic do odpovedi ali možnost uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, za katere bi se uporabljal člen 33a, 68, 69, 70 ali 71, če bi finančno pogodbo urejala zakonodaja države članice.“;

(48) v členu 74(2) se točka (a) nadomesti z naslednjim:

„(a) obravnava delničarjev in upnikov ali relevantnih sistemov jamstva za vloge v primerih iz člena 109(1), točka (a), in člena 109(6), če bi bil za institucijo v postopku reševanja, v zvezi s katero je bil izveden ukrep oziroma ukrepi za reševanje, uveden običajni insolvenčni postopek v trenutku, ko je bila sprejeta odločitev iz člena 82;“;

(49) člen 75 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 75

Zaščitni ukrep za delničarje in upnike

Če se pri vrednotenju, opravljenem v skladu s členom 74, ugotovi, da ima kateri koli delničar ali upnik iz člena 73 ali sistem jamstva za vloge v primerih iz člena 109(1), točka (a), in člena 109(6) večje izgube, kot bi jih imel pri prenehanju po običajnem insolvenčnem postopku, države članice zagotovijo, da je upravičen do plačila razlike iz shem za financiranje reševanja.“;

(50) v členu 84 se vstavi naslednji odstavek:

„6a. Ta člen ne izključuje izmenjave informacij med organi za reševanje in davčnimi organi v isti državi članici v skladu z nacionalnim pravom. Kadar informacije izvirajo iz druge države članice, se izmenjajo le z izrecnim soglasjem zadevnega organa, ki jih je razkril.“;

(51) v poglavje VIII se vstavita naslednja člena:

„Člen 84a

Informacije, ki jih hranijo centralizirani avtomatizirani mehanizmi

1. Države članice zagotovijo, da organi, ki upravljajo centralizirane avtomatizirane mehanizme, vzpostavljene na podlagi člena 32a Direktive (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta*, organom za reševanje na njihovo zahtevo zagotovijo informacije, ki zadevajo skupno število strank, za katere je institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive edini ali glavni bančni partner.
2. Države članice zagotovijo, da organi za reševanje zahtevajo informacije iz odstavka 1 samo za vsak primer posebej in kadar je to potrebno in sorazmerno za opravljanje njihovih nalog na podlagi te direktive.

Člen 84b

Zaupnost notranjih informacij

1. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pri izvajanju pooblastil iz člena 30a(3), (4) in (5) te direktive ali opravljanju vrednotenja v skladu s členom 36 te direktive pooblastilo, da od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive zahtevajo, da sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev zaupnosti notranjih informacij iz člena 7 Uredbe (EU) št. 596/2014 o pripravi na reševanje, dokler organ za reševanje ne meni, da zaupnost ni več potrebna za doseganje ciljev reševanja.
2. Države članice zagotovijo, da imajo organi za reševanje pri sprejemanju ukrepov za reševanje ali izvajanju pooblastila za odpis ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s členom 59 te direktive pooblastilo, da od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive zahtevajo, da sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev zaupnosti notranjih informacij iz člena 7 Uredbe (EU) št. 596/2014 o postopku reševanja ali odpisu ali konverziji v skladu s členom 59 te direktive, dokler organ za reševanje ne meni, da zaupnost ni več potrebna za doseganje ciljev reševanja.

3. Organ za reševanje obvesti institucijo ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), takoj ko meni, da izpolnitev zahteve po sprejetju vseh potrebnih ukrepov za zagotovitev zaupnosti notranjih informacij v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena ni več potrebna za doseganje ciljev reševanja.
4. V obdobju, v katerem mora institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev zaupnosti notranjih informacij v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena, se člen 17(1) Uredbe (EU) št. 596/2014 ne uporablja.
5. Kadar organ za reševanje od institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive zahteva, da sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev zaupnosti notranjih informacij v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, ali kadar organ za reševanje to institucijo ali subjekt obvesti, da zaupnost ni več potrebna za doseganje ciljev reševanja, ta organ čim prej obvesti pristojni organ, določen v delegiranih aktih, sprejetih na podlagi člena 17(3) Uredbe (EU) št. 596/2014.

6. Institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive lahko razkrije notranje informacije iz odstavkov 1 in 2 tega člena tretji osebi med običajnim opravljanjem službenih nalog, poklica ali dolžnosti, kot je določeno v členu 10(1) Uredbe (EU) št. 596/2014, samo če je oseba, ki prejme te notranje informacije, zavezana k zaupnosti, ne glede na to, ali taka obveznost temelji na pravu, predpisih, statutu ali pogodbi, in zagotavlja, da te informacije ostanejo zaupne za namene odstavkov 1 in 2 tega člena.
7. Kadar kljub potrebnim ukrepom, sprejetim za zagotovitev zaupnosti notranjih informacij v skladu z odstavkom 1 ali 2 tega člena, zaupnost teh informacij ni več zagotovljena, institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), notranje informacije čim prej razkrije javnosti. Ta odstavek vključuje primere, ko se govorica izrecno nanaša na te notranje informacije in je dovolj točna, da kaže, da zaupnost teh informacij ni več zagotovljena.

* Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L 141, 5.6.2015, str. 73, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/849/oj>).“;

(52) člen 88 se spremeni:

(a) odstavek 2 se spremeni:

(i) točka (g) se nadomesti z naslednjim:

„(g) imenovani organi sistemov jamstva za vloge, s katerimi so povezane kreditne institucije, ki so del skupine.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Za namene prvega pododstavka, točka (b), tega odstavka, kadar je podrejena družba finančna institucija iz člena 1(1), točka (b), in je tudi subjekt za likvidacijo, organ za reševanje navedene podrejene družbe odloči, ali namerava biti član kolegija za reševanje. Če organ za reševanje take podrejene družbe meni, da članstvo ni potrebno, za prenehanje članstva zaprosi organ za reševanje, pristojen na ravni skupine. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, soglaša s prenehanjem članstva, razen če je nadaljnje članstvo potrebno za pravilno in učinkovito delovanje kolegija za reševanje. V primeru bistvenih sprememb, ki bi lahko vplivale na verodostojnost insolvenčnih postopkov, organ za reševanje take podrejene družbe uradno obvesti organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, o potrebi po obnovitvi članstva v kolegiju za reševanje. Organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, po prejemu takega uradnega obvestila to članstvo ponovno vzpostavi.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„6a. Za olajšanje izvajanja nalog iz člena 10(1), člena 15(1) in člena 17(1) ter za izmenjavo vseh ustreznih informacij lahko kolegij za reševanje ustanovijo:

- (a) v primeru institucije z eno ali več pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah, organ za reševanje te institucije;
- (b) v primeru skupine, ki jo sestavljajo nadrejena družba in njene podrejene družbe, ki imajo sedež v isti državi članici, ter pomembne podružnice, od katerih se ena ali več njih nahaja v drugih državah članicah, organ za reševanje te nadrejene družbe.

Organ za reševanje države članice, v kateri ima institucija ali nadrejena družba iz prvega pododstavka tega odstavka sedež, predseduje kolegiju za reševanje in po posvetovanju z drugimi organi za reševanje določi ustrezna pravila za njegovo delovanje. Delegiran akt, sprejet na podlagi odstavka 7, se ne uporablja za kolegije za reševanje, ustanovljene na podlagi tega odstavka, se pa upošteva pri določitvi pravil za njihovo delovanje. Predsednik kolegija za reševanje odloči, kateri organi sodelujejo na sestanku ali pri dejavnosti kolegija za reševanje, pri čemer upošteva pomen dejavnosti, ki se načrtuje ali usklajuje za te organe, zlasti morebitni vpliv na stabilnost finančnega sistema v zadevnih državah članicah in naloge iz prvega pododstavka tega odstavka.

Predsednik kolegija za reševanje vse člane kolegija za reševanje vnaprej obvešča o organizaciji teh sestankov ter o obravnavanih glavnih vprašanjih in dejavnostih. Predsednik vse člane kolegija za reševanje pravočasno in v celoti obvesti o odločitvah, sprejetih na teh sestankih, oziroma o izvedenih ukrepih.“;

(53) člen 91 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Kadar organ za reševanje ugotovi, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), ki je podrejena družba v skupini, izpolnjuje pogoje iz člena 32(1), točki (a) in (b), oziroma člena 33(4), točki (a) in (b), navedeni organ organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, če ne gre za isti organ, konsolidacijskemu nadzorniku in članom kolegija za reševanje za zadevno skupino brez odlašanja sporoči naslednje informacije:

- (a) odločitev, da institucija ali subjekt iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), izpolnjuje pogoje iz člena 32(1), točki (a) in (b), ali iz člena 33(4), točki (a) in (b), kot je ustrezno;
- (aa) rezultat ocene pogoja iz člena 32(1), točka (c), in člena 33(4), točka (c);
- (b) ukrepe za reševanje ali ukrepe zaradi insolventnosti, za katere organ za reševanje meni, da so za navedeno institucijo ali subjekt ustrezni.

Informacije iz prvega pododstavka tega odstavka se lahko vključijo v uradna obvestila, ki se na podlagi člena 81(3) sporočijo organu za reševanje, pristojnemu na ravni skupine, če ne gre za isti organ, konsolidacijskemu nadzorniku in članom kolegija za reševanje za zadevno skupino.“;

(b) v odstavku 7 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1093/2010 na prošnjo organa za reševanje organom za reševanje pomaga pri doseganju skupne odločitve.“;

(54) v členu 92(3) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„EBA lahko v skladu s členom 31(2), točka (c), Uredbe (EU) št. 1093/2010 na prošnjo organa za reševanje organom za reševanje pomaga pri doseganju skupne odločitve.“;

(55) v členu 96(3) se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) zahteve v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje iz naslova IV, poglavje IV.“;

(56) v členu 98 se odstavek 1 spremeni:

(a) uvodno besedilo se nadomesti z naslednjim:

„Države članice zagotovijo, da si organi za reševanje in pristojna ministrstva izmenjajo zaupne informacije z zadevnimi organi tretjih držav samo, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:“;

(b) dodata se naslednja pododstavka:

„Države članice zagotovijo, da si pristojni organi izmenjajo zaupne informacije, vključno z načrti sanacije, z zadevnimi organi tretjih držav, samo če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) v zvezi z informacijami, povezanimi s sanacijo in reševanjem, pogoji iz prvega pododstavka tega odstavka;

(b) v zvezi z drugimi informacijami, ki so na voljo pristojnim organom, pogoji iz člena 55 Direktive 2013/36/EU.

Za namene drugega pododstavka informacije, povezane s sanacijo in reševanjem, vključujejo vse informacije, ki so neposredno povezane z nalogami pristojnih organov na podlagi te direktive, zlasti načrtovanje sanacije in načrte sanacije, ukrepe za zgodnje posredovanje in izmenjave z organi za reševanje v zvezi z načrtovanjem reševanja, načrti reševanja in ukrepi za reševanje.“;

(57) v členu 101 se doda naslednji odstavek:

„3. Kadar se uporablja odstavek 2, se vsi variabilni prejemki, vključno s posebnimi pokojninskimi ugodnostmi, sedanjih in nekdanjih članov upravljalnega organa in višjega vodstva institucije v postopku reševanja za obdobja pred propadom institucije, ki niso bili izplačani ali niso dospeli v plačilo, razveljavijo. Sedanji in nekdanji člani upravljalnega organa ali višjega vodstva vrnejo ali poplačajo variabilne prejemke, vključno s posebnimi pokojninskimi ugodnostmi, ki so dospeli v plačilo ali bili izplačani v 24 mesecih pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje, razen če dokažejo, da niso bili udeleženi v ravnanju, zaradi katerega je institucija v postopku reševanja propadla ali ki je prispevalo k njenemu propadu, oziroma da niso bili odgovorni za tako ravnanje.

Ta odstavek se ne uporablja za variabilne prejemke, vključno s posebnimi pokojninskimi ugodnostmi, ki jih ureja kolektivna pogodba.“;

(58) v členu 102(3) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Če razpoložljiva finančna sredstva ne zadoščajo za doseganje ciljne ravni iz odstavka 1 tega člena, se predhodni prispevki, zbrani v skladu s členom 103, zbirajo, dokler ni dosežena ciljna raven. Organi za reševanje lahko pobiranje predhodnih prispevkov, zbranih v skladu s členom 103, odložijo za največ tri leta za zagotovitev, da znesek, ki ga je treba pobrati, doseže znesek, ki je sorazmeren s stroški postopka pobiranja, pod pogojem, da tak odlog ne vpliva pomembno na zmožnost organa za reševanje, da uporabi sheme za financiranje reševanja na podlagi člena 101. Kadar razpoložljiva finančna sredstva predstavljajo manj kot dve tretjini ciljne ravni, se prispevki določijo tako, da se lahko ciljna raven doseže v razumnem časovnem okviru, ki ni daljši od šestih let.“;

(59) člen 103 se spremeni:

(a) odstavek 3 se nadomesti z naslednjim:

„3. Razpoložljiva finančna sredstva, ki jih je treba upoštevati, da se doseže ciljna raven iz člena 102, lahko vključujejo nepreklicne zaveze za plačilo, ki so v celoti zavarovane s sredstvi z nizkim tveganjem, ki niso obremenjena z nobenimi pravicami tretjih oseb, pri čemer so na voljo in namenjene izključno uporabi s strani organov za reševanje, in sicer za namene iz člena 101(1). Delež nepreklicnih zavez za plačilo ne presega 30 % celotnega zneska prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom. V okviru te omejitve organ za reševanje vsako leto določi delež nepreklicnih zavez za plačilo v skupnem znesku prispevkov, ki se zberejo v skladu s tem členom.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„3a. Organ za reševanje pozove k izpolnitvi nepreklicnih zavez za plačilo, danih na podlagi odstavka 3 tega člena, kadar je potrebna uporaba shem za financiranje reševanja na podlagi člena 101.

Kadar subjekt ne spada več v področje uporabe člena 1, države članice zagotovijo, da organ za reševanje razveljavi nepreklicne zaveze za plačilo, ki so bile dane na podlagi odstavka 3 tega člena, zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za te zaveze, pa se vrne.

Ob upoštevanju, da je treba ohraniti ali ponovno vzpostaviti ustrezno raven finančnih sredstev, ki so na voljo v shemah za financiranje reševanja, države članice zagotovijo, da so organi za reševanje v primerih iz drugega pododstavka pooblaščen, da po razveljavitvi nepreklicnih zavez za plačilo določijo znesek, ki ga subjekt iz drugega pododstavka prispeva v shemo za financiranje reševanja v obliki, pod pogoji in v časovnem okviru, ki so določeni v odločitvi organov za reševanje.

Prispevek iz tretjega pododstavka ne presega zneska nepreklicnih zavez za plačilo, razveljavljenih na podlagi drugega pododstavka.“;

(60) v členu 104(1) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Skupni znesek izrednih naknadnih prispevkov na leto ne presega trikratnika zneska v višini 12,5 % ciljne ravni, določene v členu 102.“;

(61) v členu 107(3) se točka (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) vse prispevke, ki bi jih morali dati sistemi jamstva za vloge v skladu s členom 109;“;

(62) člen 108 se spremeni:

(a) odstavek 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. Države članice zagotovijo, da se v njihovi nacionalni zakonodaji o običajnem insolvenčnem postopku:

(a) naslednje razvrsti prednostno enako, vendar višje kot razvrstitev iz točke (b):

(i) krite vloge;

(ii) terjatve sistemov jamstva za vloge iz člena 9(2) Direktive 2014/49/EU;

(b) naslednje razvrsti prednostno enako, vendar višje kot razvrstitev iz točke (c):

(i) tisti del upravičenih vlog fizičnih oseb, mikro, malih in srednjih podjetij ter javnih organov, ki presega raven kritja iz člena 6 Direktive 2014/49/EU;

(ii) vloge, ki bi bile upravičene vloge fizičnih oseb, mikro, malih in srednjih podjetij ter javnih organov, če ne bi bile vplačane pri zunaj Unije nahajajočih se podružnicah institucij s sedežem v Uniji;

- (c) vloge, ki niso navedene v točkah (a) in (b), so razvrščene prednostno enako, vendar višje kot so razvrščene terjatve navadnih nezavarovanih upnikov.

Vloge iz člena 5(1), točke (b), (c), (f), (k) in (l), Direktive 2014/49/EU se ne vključijo v prvi pododstavek, točke (a), (b) in (c), tega odstavka in niso razvrščene prednostno višje, kot so razvrščene terjatve navadnih nezavarovanih upnikov.“;

- (b) dodata se naslednja odstavka:

- „8. Kadar se instrumenti za reševanje iz člena 37(3), točka (a) ali (b), uporabijo za prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti institucije v postopku reševanja, ima shema za financiranje reševanja do preostalega dela institucije ali subjekta iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), terjatev za vse stroške in izgube, ki jih ima zaradi prispevkov k reševanju na podlagi člena 101(1) v zvezi z izgubami, ki bi jih sicer nosili upniki.
- 9. Države članice zagotovijo, da so terjatve sheme za financiranje reševanja iz odstavka 8 tega člena in člena 37(7) v njihovi nacionalni zakonodaji, ki ureja običajne insolvenčne postopke, razvrščene prednostno višje, kot so razvrščene terjatve vlog in sistemov jamstva za vloge na podlagi odstavka 1 tega člena.“;

(63) člen 109 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 109

Uporaba sistemov jamstva za vloge v okviru reševanja

1. Države članice zagotovijo, da kadar organi za reševanje sprejmejo ukrep za reševanje v zvezi s kreditno institucijo in če tak ukrep zagotavlja, da imajo vlagatelji še naprej dostop do vlog, sistem jamstva za vloge, s katerim je povezana ta kreditna institucija, prispeva naslednje zneske:
 - (a) kadar se instrument za reševanje s sredstvi upnikov uporablja za namene člena 43(2), točka (a), neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje, znesek, v višini katerega bi bile krite vloge odpisane ali konvertirane za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo institucije v postopku reševanja na podlagi člena 46(1), če bi bile krite vloge vključene v področje uporabe reševanja s sredstvi upnikov;
 - (b) kadar se instrument prodaje poslovanja ali instrument premostitvene institucije uporablja neodvisno ali v kombinaciji z drugimi instrumenti za reševanje, kar vodi do izstopa institucije v postopku reševanja s trga:
 - (i) znesek, potreben za kritje razlike med vrednostjo kritih vlog in obveznosti, ki so razvrščene prednostno enako ali višje kot krite vloge, na eni strani ter vrednostjo sredstev institucije v postopku reševanja, ki se prenesejo na prejemnika, na drugi strani, ter

- (ii) po potrebi znesek, potreben za zagotovitev kapitalne nevtralnosti prejemnika po prenosu.
- 2. V primerih iz odstavka 1, točka (b), tega člena, kadar prenos na prejemnika vključuje vloge, ki niso krite vloge ali druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, organ za reševanje pa je ugotovil, da za te vloge ali obveznosti veljajo okoliščine iz člena 44(3), in kadar niti prag iz člena 44(5), točka (a), niti prag iz člena 44(8), točka (a), za uporabo shem za financiranje reševanja ni dosežen s prispevkom za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, ki so ga zagotovili delničarji in imetniki drugih lastniških instrumentov, imetniki ustreznih kapitalnih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, sistem jamstva za vloge prispeva:
 - (a) znesek, potreben za kritje razlike med vrednostjo vlog iz člena 108(1), prvi pododstavek, in obveznosti, ki so razvrščene prednostno enako ali višje kot krite vloge, na eni strani ter vrednostjo sredstev institucije v postopku reševanja, ki se prenesejo na prejemnika, na drugi strani, ter
 - (b) po potrebi znesek, potreben za zagotovitev kapitalne nevtralnosti prenosa za prejemnika.

Države članice zagotovijo, da se po prispevku sistema jamstva za vloge v primerih iz prvega pododstavka institucija v postopku reševanja vzdrži tako pridobivanja deležev v drugih podjetjih kot tudi razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom ali plačil za instrumente dodatnega temeljnega kapitala, obenem pa se vzdrži izvajanja drugih dejavnosti, ki bi lahko privedle do odliva sredstev.

3. Kadar se sredstva sistema jamstva za vloge uporabijo pri izvajanju instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu z odstavkom 1, točka (a), za prispevanje k dokapitalizaciji institucije v postopku reševanja, države članice zagotovijo, da sistem jamstva za vloge svoja imetja delnic ali drugih lastniških instrumentov pri instituciji v postopku reševanja prenese na zasebni sektor, takoj ko to dopuščajo poslovne in finančne okoliščine.

Države članice zagotovijo, da sistem jamstva za vloge trži delnice ali druge lastniške instrumente iz prvega pododstavka na odprt in pregleden način. Pri nobeni taki prodaji se teh delnic ali instrumentov ne sme prikazovati napačno oziroma se ne sme diskriminirati med potencialnimi kupci, sama prodaja pa se izvede pod tržnimi pogoji.

4. Prispevek sistema jamstva za vloge k prenosu, ki vključuje vloge, ki niso krite vloge, ali druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, na podlagi odstavka 2 tega člena se upošteva pri pragovih iz člena 44(5), točka (a), in člena 44(8), točka (a), kadar so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:
- (a) skupna vrednost sredstev institucije v postopku reševanja na posamični podlagi ne presega 80 milijard EUR;
 - (b) institucija v postopku reševanja v 24 mesecih pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje ni bila opredeljena kot subjekt za likvidacijo v načrtu reševanja skupine ali načrtu reševanja;
 - (c) kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti institucije v postopku reševanja ter vse obveznosti, ki se ne štejejo več za kvalificirane obveznosti, ker ne izpolnjujejo pogoja iz člena 72c(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, so bili v celoti uporabljeni za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, razen tistih kvalificiranih obveznosti, za katere po mnenju organa za reševanje veljajo okoliščine iz člena 44(3) te direktive;
 - (d) za institucijo v postopku reševanja, pri kateri skupna vrednost sredstev na posamični podlagi presega 30 milijard EUR, je raven zahteve iz člena 45(1) vsaj enaka ravni iz člena 45c(6a).

Države članice lahko odločijo, da se prvi pododstavek tega odstavka uporablja samo, kadar institucija v postopku reševanja ni kršila zahteve iz člena 45(2), točka (a), vključno z zadevnimi vmesnimi ciljnimi ravnmi, določenimi na podlagi člena 45m(1) in (2), dve zaporedni četrletji v štiriletnem obdobju, ki se konča na datum pred prvim dnem treh celih četrletij pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje. Kadar pristojni nacionalni organ ali organ za reševanje uporabi vsaj enega od ukrepov iz člena 45k(1) za obravnavanje kršitve zahteve iz člena 45(2), točka (a), organ za reševanje ne upošteva kršitev te zahteve v obdobju štirih celih četrletij pred odločitvijo o sprejetju ukrepa za reševanje.

Drugi pododstavek tega odstavka se ne uporablja za zahteve, ki izhajajo iz uporabe člena 45b(4), (5) ali (7).

5. Kadar prispevek sistema jamstva za vloge k prenosu, ki vključuje vloge, ki niso krite vloge, ali druge obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, na podlagi odstavkov 2 in 4 tega člena, skupaj s prispevkom za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo, ki so ga zagotovili delničarji in imetniki drugih lastniških instrumentov ter imetniki ustreznih kapitalskih instrumentov in drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument za reševanje s sredstvi upnikov, omogoča uporabo sheme za financiranje reševanja, se omeji na znesek, ki je potreben za doseganje pragov iz člena 44(5), točka (a), in člena 44(8), točka (a). Po prispevku sistema jamstva za vloge se shema za financiranje reševanja uporabi v skladu z načeli, ki urejajo uporabo sheme za financiranje reševanja, iz členov 44 in 101.

Kadar ima institucija v postopku reševanja skupno vrednost sredstev na posamični podlagi med 30 in 80 milijardami EUR, prispevek sistema jamstva za vloge na podlagi tega odstavka ne presega 2,5 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom institucije v postopku reševanja.

6. Kadar se uporablja odstavek 4 tega člena in so izpolnjeni pogoji iz člena 44(7), prvi pododstavek, sistem jamstva za vloge zagotovi dodaten prispevek, enak znesku izgub, ki bi jih utrpele krite vloge, če bi utrpele izgube sorazmerno z izgubami upnikov, ki imajo v nacionalnem prednostnem vrstnem redu v okviru insolventnosti enak položaj.

Stroški dodatnega prispevka sistema jamstva za vloge iz prvega pododstavka tega odstavka ne presegajo izgub, ki bi jih utrpel, če bi do prenehanja institucije prišlo po običajnem insolvenčnem postopku, kot je ocenjeno na podlagi člena 36(8).

7. Države članice zagotovijo, da skupni znesek prispevka sistema jamstva za vloge k ukrepu za reševanje v skladu s tem členom v nobenem primeru ne presega zneska iz člena 11e, točka (a), Direktive 2014/49/EU.

Kadar se uporabljata instrument prodaje poslovanja ali instrument premostitvene institucije v skladu z odstavkom 1, točka (b), ali odstavkom 2 tega člena, znesek prispevka sistema jamstva za vloge iz teh določb ne presega 62,5 % ciljne ravni sistema jamstva za vloge iz člena 10(2) Direktive 2014/49/EU.

Imenovani organ lahko odloči, da se omejitev iz drugega pododstavka tega odstavka ne uporablja, če mu organ za reševanje predloži utemeljitev, da je prispevek sistema jamstva za vloge v znesku, ki presega 62,5 % njegove ciljne ravni, potreben, da bi preprečili negativne učinke na finančno stabilnost ali ohranili dostop vlagateljev do njihovih vlog.

Kadar se uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov v skladu z odstavkom 1, točka (a), tega člena znesek prispevka sistema jamstva za vloge ne presega izgub, ki bi jih sistem jamstva za vloge utrpel, če bi do prenehanja institucije prišlo po običajnem insolvenčnem postopku, kot je ocenjeno na podlagi člena 36(8).

Sistem jamstva za vloge nemudoma obvesti organ za reševanje na njegovo zahtevo o zneskih iz prvega in drugega pododstavka.

8. Organ za reševanje določi znesek prispevka sistema jamstva za vloge v skladu s tem členom ter o svoji odločitvi uradno obvesti imenovani organ in sistem jamstva za vloge. Sistem jamstva za vloge to odločitev brez odlašanja upošteva.
9. Kadar se upravičene vloge pri instituciji v postopku reševanja prenesejo na drug subjekt z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene institucije, vlagatelji ne morejo uveljavljati nobenih zahtevkov v skladu z Direktivo 2014/49/EU do sistema jamstva za vloge v zvezi s katerim koli delom njihovih vlog pri instituciji v postopku reševanja, ki niso prenesene, pod pogojem, da je znesek njihovih vlog, ki se prenesejo, enak ali večji od skupne ravni kritja iz člena 6 navedene direktive.

10. Kadar sistem jamstva za vloge zagotovi prispevek k ukrepu za reševanje, se uporablja člen 101(3).
11. EBA do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] izda smernice v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010 glede pogojev, pod katerimi lahko imenovani organ ne uporabi omejitve iz odstavka 7, drugi pododstavek, tega člena.“;

(64) v členu 111(1) se dodata naslednji točki:

- „(e) neizpolnjevanje zahtev iz člena 44a;
- (f) neizpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz člena 45e ali 45f.“;

(65) člen 128 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 128

Sodelovanje in izmenjava informacij med institucijami in organi

1. Pristojni organi in organi za reševanje sodelujejo z EBA za namene te direktive v skladu z Uredbo (EU) št. 1093/2010.

Pristojni organi in organi za reševanje brez odlašanja zagotovijo EBA vse informacije, potrebne za opravljanje njegovih nalog v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1093/2010.

2. EBA, Enotni odbor za reševanje in ECB Komisiji na njeno zahtevo predložijo informacije, potrebne za opravljanje njenih nalog, povezanih z razvojem politike, vključno z izvajanjem ocen učinka, pripravo zakonodajnih predlogov in sodelovanjem v zakonodajnem postopku. EBA, Enotni odbor za reševanje in ECB se po potrebi usklajujejo z organi za reševanje, pristojnimi nacionalnimi organi in drugimi članicami Evropskega sistema centralnih bank v skladu s svojim okvirom sodelovanja.
3. Organi za reševanje, pristojni nacionalni organi in članice Evropskega sistema centralnih bank, razen ECB, Komisiji na njeno zahtevo predložijo informacije iz odstavka 2 tega člena, kadar te informacije niso na voljo EBA, Enotnemu odboru za reševanje ali ECB ali kadar jih ne morejo zagotoviti v razumnem časovnem okviru. Zahteva mora biti sorazmerna in utemeljena ter mora zagotavljati razumen časovni okvir za predložitev informacij. Informacije se predložijo v obliki, ki ne omogoča identifikacije posameznih subjektov in ne vsebuje osebnih podatkov. Za Komisijo in njeno osebje v zvezi s prejetimi informacijami veljajo zahteve glede varovanja poklicne skrivnosti iz člena 84.“;

(66) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 128b

Način razkritij

1. Institucije, ki niso majhne in nekompleksne institucije, kakor so opredeljene v členu 4(1), točka 145, Uredbe (EU) št. 575/2013, in subjekti iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), te direktive vse informacije, ki se zahtevajo na podlagi člena 45i(3) te direktive, v elektronski obliki predložijo EBA najpozneje na dan, ko objavijo svoje računovodske izkaze ali računovodska poročila za zadevno obdobje, kadar je ustrezno, ali čim prej po tem datumu. EBA te informacije skupaj z datumom njihove predložitve objavi na svojem spletnem mestu.

EBA zagotovi, da razkritja na njegovem spletnem mestu vsebujejo informacije, ki so enake informacijam, ki so mu jih predložile institucije in subjekti. Institucije in subjekti imajo pravico, da EBA ponovno predložijo informacije v skladu s tehničnimi standardi iz člena 45i(6). EBA na svojem spletnem mestu objavi datum ponovne predložitve.

EBA pripravi in posodablja orodje, ki določa vzporejanje predlog in razpredelnic za razkritja v skladu s členom 45i(3) s tistimi za nadzorniško poročanje v skladu s členom 45i(1). Orodje za razporejanje je javno dostopno na spletnem mestu EBA.

Institucije in subjekti lahko še naprej objavljajo samostojen dokument, ki zagotavlja lahko dostopen vir bonitetnih informacij in informacij v zvezi z reševanjem za uporabnike teh informacij, ali poseben, za uporabnike zlahka prepoznaven oddelek, ki je vključen ali priložen k računovodskim izkazom ali računovodskemu poročilu institucij ali subjektov in vsebuje zahtevana razkritja. Institucije in subjekti lahko na svoja spletna mesta vključijo povezavo do spletnega mesta EBA, na katerem so bonitetne informacije in informacije v zvezi z reševanjem objavljene centralizirano.

2. Kadar se člen 45i(1) in (3) te direktive uporablja za majhne in nekompleksne institucije, kot so opredeljene v členu 4(1), točka 145, Uredbe (EU) št. 575/2013, EBA na svojem spletnem mestu objavi razkritja teh institucij v skladu s členom 45i(3) na podlagi informacij, ki jih te institucije sporočijo pristojnim organom in organom za reševanje v skladu s členom 45i(1).
3. EBA objavi letna razkritja na svojem spletnem mestu na isti dan, kot institucije in subjekti objavijo svoje računovodske izkaze, ali v najkrajšem možnem času po tem.

EBA objavi polletna in četrletna razkritja, kadar je ustrezno, na svojem spletnem mestu na isti dan, kot institucije in subjekti objavijo svoja računovodska poročila za ustrezno obdobje ali v najkrajšem možnem času po tem.

Morebitna razlika med datumom objave razkritij iz odstavka 1 in datumom objave ustreznih računovodskih izkazov mora biti razumna.

4. EBA na svojem spletnem mestu da na voljo arhiv informacij, ki jih je treba razkriti v skladu s tem členom. Ta arhiv je dostopen za obdobje, ki ne sme biti krajše od obdobja hrambe, ki po nacionalni zakonodaji velja za informacije, vključene v računovodska poročila institucij ali subjektov. Lastništvo podatkov in odgovornost za njihovo točnost ostajata v rokah institucij ali subjektov, ki jih pripravijo.

Člen 128c

Simulacije kriznega upravljanja

1. EBA usklajuje redne preizkuse na ravni Unije za preverjanje uporabe te direktive, Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta* in Direktive 2014/49/EU v čezmejnih primerih v zvezi z naslednjimi vidiki:
 - (a) sodelovanje pristojnih organov pri načrtovanju sanacije;
 - (b) sodelovanje med organi za reševanje in pristojnimi organi pred propadom in med reševanjem institucij in subjektov iz člena 1(1), točke (b), (c) in (d), te direktive, vključno z izvajanjem shem za reševanje, sprejetih na podlagi člena 18 Uredbe (EU) št. 806/2014.
2. EBA pripravi poročilo, v katerem navede ključne ugotovitve in zaključke preizkusov iz odstavka 1. Poročilo se objavi.

Člen 128d

Prehodne določbe

1. Z odstopanjem od člena 45b(1a) se lahko vloge, prejete pred ... [24 mesecev in en dan od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi], ki izpolnjujejo pogoje iz člena 45b(1), prvi pododstavek, člena 45c(2a), drugi pododstavek, ali člena 45f(2), točka (a), vključijo v znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti do ... [36 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].
2. Za prehodna obdobja, v katerih morajo institucije ali subjekti iz člena 1(1), točka (b), (c) ali (d), te direktive izpolnjevati zahteve iz člena 45e ali 45f te direktive oziroma zahteve, ki izhajajo iz uporabe člena 45b(4), (5) ali (7) te direktive, kot jih določijo organi za reševanje pred ... [24 mesecev in en dan od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi], se člen 1, točka 39(a), Direktive (EU) 2026/... Evropskega parlamenta in Sveta^{***} ne uporablja.

⁺ UL: prosimo, da v besedilo vstavite številko te direktive o spremembi in dopolnite pripadajočo opombo.

* Direktiva (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L 225, 30.7.2014, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/806/oj>).

** Direktiva (EU) 2026/... Evropskega parlamenta in Sveta z dne ... o spremembi Direktive 2014/59/EU v zvezi z ukrepi za zgodnje posredovanje, pogoji za reševanje in financiranjem ukrepov za reševanje ter Direktive 2014/24/EU v zvezi s storitvami vrednotenja v postopku reševanja (UL L..., ELI: ...).“;

(67) v Prilogi, oddelek B, se vstavi naslednja točka:

„(5a) opis obveznosti institucije in vseh njenih pravnih subjektov, za katere velja pravo tretje države, vključno z:

- njihovim zneskom,
- njihovo sestavo, vključno s profilom zapadlosti,
- pravom tretje države, ki velja,
- vrstnim redom njihovega poplačila v običajnem insolvenčnem postopku,
- tem, ali je obveznost izključena na podlagi člena 44(2),

- tem, ali zadevne pogodbene določbe vsebujejo določilo, ki se zahteva na podlagi člena 55(1) te direktive in člena 52(1), točki (p) in (q), ter člena 63, točki (n) in (o), Uredbe (EU) št. 575/2013,
- kadar se ugotovi, da je vključitev pogoja o pogodbenem priznanju reševanja s sredstvi upnikov v skladu s členom 55(2) pravno ali kako drugače neizvedljiva, kategorijo obveznosti na podlagi člena 55(7).“

Člen 2

Sprememba Direktive 2014/24/EU

V členu 10 Direktive 2014/24/EU se doda naslednja točka:

- „(k) storitve vrednotenja iz členov 36 in 74 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta*.

* Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12.6.2014, str. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).“

Člen 3

Prenos

1. Države članice do ... [24 mesecev od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi] sprejmejo in objavijo predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice te predpise uporabljajo od ... [24 mesecev in en dan od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 1, točka 65, se uporablja od ... [en dan od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi], člen 1, točki 44(b) in (c), pa se uporabljata od ... [24 mesecev in en dan od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi].

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica